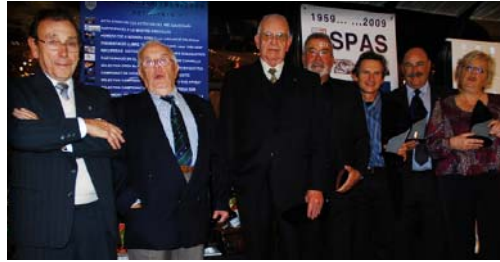

DESEMBRE 2009

Butlletí SPAS 45

50 anys de vida

Port de Mataró, mòdul B2

08301 Mataró

Tel./Fax 93 790 45 22 - 639 11 90 93

blaumar@blaumar-mataro.com

www.blaumar-mataro.com

habemus

comunicació_disseny
impremta_serveis

Sant Francesc d'Assís_18

08301 Mataró_Barcelona

Tel_Fax 93 755 44 30

info@habemus.cat

www.habemus.cat

escola nàutica maresme

Port Mataró, locals 14 i 15 (baixos)

08301 MATARÓ

Tel. 937 963 004

Fax. 937 551 008

Cursos teòrics i pràctics

Gestions nàutiques

Assegurances de vaixells

escola nàutica maresme

www.escolanautica.com

SUMARI

Editorial	4
Pesca submarina	5
Fotosub	25
La nostra entitat	33
Entrevista	34
Videosub	36
Fotosub en apnea	38
Medi ambient	47
Històries dels socis	50
Medicina i salut	52
La Spas a la ràdio	57

STAFF

FOTOS PORTADA

Marc Giménez, Xavier Martínez, Susi Navarro, Olga Soler i Fons fotogràfic Spas.

REDACCIÓ

DIRECCIÓ Xavier Martínez

CORRECCIÓ ORTOGRÀFICA SPAS

COL.LABORADORS Anna Maria Claus, Jaume Ferrer, Carles Font, Marc Giménez, Jordi Lopesino, David Mandos, Carmel Martínez, Susi Navarro, Olga Soler, Esteban Patricio, Salvador Punsola, Jaume Raventós, Ferran Roure, Antoni Salvà, Ferran Sánchez, Xavier Senglar, Àlex Terricabris, Mario Tubella, Isaac Vives.

DISSENY_IMPRESSIÓ habemus.cat

SPAS

Port de Mataró, mòdul B2
08301 Mataró
Tel. 93 790 17 71
spas@spas-mataro.cat
www.spas-mataro.cat

COL·LABORACIONS PUBLICITÀRIES

BLAUMAR • HABEMUS • ESCOLA NÀUTICA MARESME • NAUTIMAR • PINS MAR • TALLERS GIL-BO • PORT MATARÓ • NÀUTICA MATARÓ • EBARY • FICHET • GABINET AYUSO • TALLERS FLORIACH • MAKAMURU X GAMBIA • CAIXA LAIETANA • CRESSI

La redacció de l'SPAS no es fa necessàriament responsable del contingut dels articles i missatges comercials inclosos en aquest butlletí

Benvolguts amics,

Quan surti a la llum aquest butlletí serà la cloenda dels actes de celebració del 50 aniversari de l'SPAS. S'han fet un munt d'activitats, tant esportives com socials, que ens han ajudat a un millor i més gran reconeixement públic de la tasca que des de l'SPAS i entre tots plegats estem realitzant.

Durant la vetllada de la "NIT DE L'ESPORT 2009", festa de reconeixement als esportistes i a les entitats esportives mataronines, se'ns va atorgar per part de l'Institut d'Esports de l'Ajuntament de Mataró el lliurament d'una placa commemorativa com a reconeixement a la tasca ben feta realitzada per l'SPAS en aquests primers 50 anys d'existència.

Tot plegat ens fa pensar que hem viscut una etapa molt maca i important de la història de l'SPAS, però ara crec que és el moment d'encetar-ne una altra de nova. Una etapa amb la gent jove del club, per seguir creixent i millorar tota aquesta labor que s'ha fet tant social com esportiva durant aquests primers 50 anys.

Els temps canvien, les persones canviem i també canvien les nostres prioritats. Sens dubte portar endavant un club com el nostre vol esforç i dedicació. Hi ha tasques que s'han de fer, feines que

no es veuen, que corresponen a tots aquells treballs burocràtics que sovint són els menys agradables. Cal doncs sàvia nova, noves il·lusions, nous objectius.

Desitgem, els que ara tenim aproximadament l'edat de l'SPAS, haver sabut transmetre aquesta passió pel nostre club a les noves generacions i confiem que podran, i podrem, celebrar els 75 i els 100 anys de l'SPAS amb molta il·lusió i molts èxits. Cal però que tinguem clar, d'una banda, un valor, l'amistat i, de l'altra, uns objectius tant esportius com socials. Amb valors, el mateix camí ja ens portarà cap a un bon futur.

Agraeixo a tots vosaltres els esforços realitzats durant aquest any, els quals han permès dur a terme les activitats a què ens vàrem comprometre i que, finalment, hagin sortit amb nota alta.

Només em queda encoratjar-vos per tirar endavant aquesta entitat que forma part de les nostres vides.

Una forta abraçada per tots vosaltres i un visca per l'SPAS!

Anna Maria Claus
Presidenta

EN XEVI BLANCO GUANYA EL CAMPIONAT SOCIAL INDIVIDUAL SPAS 2009

Els dies 26 i 27 de setembre en aigües matoronines es va disputar les finals socials individuals del Spas de Mataró de pesca submarina, un cop acabades les tres proves selectives del Campionat de Catalunya que aquest any servien també per la puntuació del social individual. La lluita al capdavant va ser molt forta i al final en Xevi Blanco es va adjudicar les dues mànegues i d'aquesta forma aconseguia el títol de campió social d'enguany. Prova reina del panorama social del club Spas Mataró. En segon lloc en Roger Amat, que fins al darrer instant i amb dues boniques pescades lluitava per les primeres places. El tercer lloc pel Josep Lluís Pizarro. En l'apartat de debutants l'Isaac Vives assolía el títol.

RESTAURANT

Pins Mar

Carretera N. II Km 651 Tel. 93 792 69 02
08392 - SANT ANDREU DE LLAVANERES

CAMPIONAT D'ESPANYA DE CLUBS 2009 A MATARÓ

Autor: Susi Navarro

Són les 9 del matí de l'11 de juliol, és un matí solejat, el mar es troba com una bassa d'oli, el corrent és inexistent i la visibilitat de l'aigua propera als 30 metres. A l'alçada de Port Balís, el soroll dels motors al ralenti de 21 embarcacions és l'únic soroll que se sent, són les embarcacions dels participants al Campionat d'Espanya de clubs que organitza l'SPAS a Mataró. Entre aquestes es troba l'embarcació dels components del nostre club que participen, format per Xavi Blanco, Jaume Ferrer i Jaume Raventós.

El dia abans havien parlat de l'estratègia a seguir durant la competició i n'esperaven amb nervis el començament...3,2,1 sona el tret de sortida...ha començat!

El soroll de tots els motors a tot gas indica que tots saben cap a on van. Els nostres es dirigeixen a poc fondo, tot i l'aigua encalmada, els dies previs havien observat llises i salpes a poca aigua. Arriben al destí, i tot i la presència d'una boia d'un pescador aliè a la competició, no volen sortir-se'n del guió, i en Jaume Ferrer i en Xavi Blanco fan les primeres capbussades. L'estratègia és clara, si no es veu peix, ràpid cap a un altre lloc. Les esperes es van succeint a menys d'un metro de fondo. Ui! en Jaume gairebé clava una llisa, però no hi ha la vida de dies anteriors, així que als pocs minuts, cap a la barca i a tocar un altre punt, el primer ha fallat. El segon, a 10 metres, unes clapes al mig del sorral, on corre peix de vol, repeteixen en Ferrer i en Blanco, però després de quatre capbussades, decideixen no insistir-hi, no es veu res; cap a un altre lloc. Una altra clapa a -15 metres on dies enrere hi havia dos congres i es veia algun peix de vol. En Blanco es tira cap a la clapa, i aquest cop en Raventós, intenta fer algunes esperes, però res, continuem sense pujar cap peix a la barca. Vist que a poca aigua no es veu vida, i sense sortir-nos del guió, ens anem a més fondària, anem a visitar unes pedres on corren algunes corbes i quan hi arribem, els pescadors de Tenerife també estan allà. No ho dubtem i ens tirem al mateix lloc, la fondària és de -23 metres, es produeix un moment de tensió amb els altres pescadors, però els nostres van a la seva, i en una de les baixades en Jaume Raventós clava un tord negre. És la primera peça del dia. Quan pugem a la barca, veiem que ha passat UNA HORA! i només portem una peça! La cosa no pinta bé; no obstant, el nostre barquer de luxe, en David Garrés, ens intenta tranquil·litzar assegurant que la pescada ens sortirà. Anem a mirar un cau "infalible" de nero, hi ha -24 metres, en Jaume Ferrer fa la baixada i, amb una tècnica perfecta: clava un sard gros a l'entrada del cau, més val assegurar una peça!

El cau s'embruta i decidim anar a un altre lloc. Unes pedres molt planes, on corren tords a -24 metres. Els dos Jaumes estan en acció. Sembla que la cosa rutlla: una, dos, tres peces més per la pescada. Arribat aquest moment, en Blanco de manera encertada, diu que hem d'anar pels congres vistos, així que ens dirigim a una barreta a -26 metres, on dies anteriors havíem localitzat uns quants congres. Arribat al lloc, els congres no ens fallen, i en pugem sis a la barca. Revisat tot, ens dirigim a una altra barra de congres, però a les primeres baixades veiem que la barra ja ha estat "revisada". Canvi de lloc i anem més fondo a unes clapes de corballs. Estem a -28 metres, han passat alguns equips però veiem que s'han deixat alguna peça i uns quants sards pugen a l'embarcació. Quan veiem que no val la pena perdre més temps, ens dirigim al que denominem "Clap de les Morenes", una clapeta on dies abans vàrem veure dues morenes enormes i una volada de sards. Som a -29 metres, a la primera baixada en Blanco clava un sard, però la resta desapareixen; no obstant això, pugem a la barca tres congres més. Curiosament, de les morenes ni rastre. Ja som tots a la barca i mirem el rellotge, HÒSTIES!, només falta una hora! Hem d'afanyar-nos! Anem a unes pedres "boníssimes" on teníem localitzat una volada de corbes i sards, motor a fons! Quan arribem, veiem una barca a sobre, és de l'organització? No!, són els pescadors de Ceuta que són a sobre de la pedra. Què fem? Ens tirem o anem a un altre lloc? Cap a un altre lloc: anem cap a una barreta que vàrem trobar entre -27 i -32, que l'anomenem la "Barra dels Sards" perquè quan la vàrem trobar, hi havia sards de més d'un quilo que corrien pertot arreu.

Malauradament les darreres visites a la barra van servir per comprovar que els sards havien marxat; amb tot, pensàvem que podríem fer alguna peça. Dit i fet, mentre el Blanco treu algun

sard per una punta, en Raventós en clava un de més d'un quilo per l'altra punta. Al final, quatre o cinc peces pugen a la barca. Però hem de deixar de pescar, la prova s'acaba, ho recollim tot i cap al punt de trobada. Pel camí, anem fent números: quantes peces? Quantes peces portem, li preguntem a en David ? La resposta: 26.

A les 17 hores comença la pesada i una cosa és clara: hi ha dos equips que es troben per sobre dels altres: els andalusos de Cadis i els eivissencs de s'Embarcador. Els dos equips han estat pescant tota la competició al voltant dels 30-35 metres i les seves pescades són de gran categoria. Al final, un déntol de 6 quilos trenca la balança a favor dels gaditans Alberto Rodríguez i Jorge Benítez, que es proclamen justos guanyadors.

I els nostres? Doncs els nostres fan un paper molt digne i aconsegueixen entrar al podi d'honor en tercera posició, un resultat més que bo, veient el nivell de la competició. Moltes felicitats a Jaume Ferrer, Xavi Blanco i Jaume Raventós!

Esperem que la propera pugem al més alt! Visca l'SPAS !!

P.D. – Els pescadors volen agrair la col·laboració de tots els que han ajudat en la preparació d'aquest campionat, però ho volen fer especialment a Salvador Punsola, Anna Maria Claus, David Garrés, Oscar Hernández, Xevi Martínez, Toni Blanco i Javi Curiel. Gràcies per tot !

Jaume Raventós
Pescador de competició

CAMPIONAT D'ESPANYA INDIVIDUAL DE PESCA SUBMARINA

TENERIFE - PLAYA DE SAN JUAN / 26-28 DE JUNY

Salta la sorpresa, Claudio Càceres s'imposa en la primera jornada: el pescador de Lanzarote Claudio Càceres ha estat la revelació de la primera jornada del nacional que s'ha celebrat avui dia 27 de juny entre la Baixa de Adeje i la punta del Camisón.

L'escassetat de peix ha estat la tònica dominant en la primera jornada del 53 Campionat d'Espanya de pesca submarina disputat a Tenerife. Els participants han tingut moltes dificultats per a trobar peix, i fins i tot alguns s'han quedat sense puntuar. En una zona tan difícil, els canaris s'han dut el gat a l'aigua copant quatre de les sis primeres places. El millor ha estat el pescador de Lanzarote Claudio Càceres, amb una pesquera de 10 brunes que li han donat 25.000 punts. El campió canari, Juan Ramón Pérez "Juani", s'ha situat segon amb més de 19.000

punts. L'asturià Santi López Cid s'ha colat entre els canaris aconseguint una bona pesquera de la qual destacava un llobarro de 2,4kg. Els segueixen en la classificació Francisco Ribero, Joseba Kerejeta i William Sants. L'asturià Santi López Cid ha estat el protagonista de la segona jornada del Campionat d'Espanya. Santi s'ha imposat amb una pesquera de 14 peces, la majoria d'elles pescades en la riba, a molt poca aigua. Es proclama així campió d'Espanya per segona vegada. La segona jornada li ha sortit rodona a Santi López Cid. Ha començat pescant llises al forat i aconsegueix ràpidament el contingent de 5 llises per pescador. Ha continuat practicant la pesca que millor se li dona i tan bons resultats li ha donat ja. Pescant en la riba, a molt pocs metres d'aigua ha anat sumant peces, fins a arribar a 14, totalitzant més de 20.000 punts que li donen el seu segon títol de Campió d'Espanya. La segona posició l'ha aconseguit Francisco Ribero, que en la segona jornada ha fet una pesquera molt meritòria amb 13 peces i 17.740 punts. El vencedor de la primera jornada, Claudio Càceres, ha acusat els nervis i la pressió, i només ha aconseguit 3 peces vàlides que el mantenen en el podi. Ha acabat tercer, una excel·lent posició per a un debutant en un nacional. Pel que fa al nostre soci, en Xevi Blanco, va obtenir un meritori 12è lloc de la classificació general. Cal destacar que la peça major la capturà el també pescador català de Tarragona Eloi Martínez, amb un abade de 3,500 quilos.

David Mandos

Campió d'Espanya de caçafotosub

CLASSIFICACIÓ

Pescador	Club	Federació	Peçes	Punts	Espècie	Pes	T. Punts
López Cid, Santiago	PESCAMAR	Asturiana	25	20.830	Lubina	2.475	37.330
Martín Ribero Báez	APNEA SUR	Canaria	24	18.105	Sargo	1.640	34.105
Cáceres Morales, Claudio J.	TATIANA	Canaria	13	640	Lisa-mujol	640	31.140
Pérez Cabello, Juan Ramón	BURBUJA	Canaria	16	9500	Lisa-mujol	1.805	29.500
Santos Rivero, William	DEEP BLUE	Canaria	14	3650	Lisa-mujol	1.645	28.650
Kerejeta Larrucea, Joseba	IZARO SUB	Vasca	10	7.260	Lisa-mujol	1.755	20.260
Fuentes Mullor, Juan	CRISED	Andaluza	11	5.685	Medregal	2.185	17.185
Amores Campaña, Javier	U. A. CEUTI	Ceuti	11	5.670	Sargo	970	17.170
Carbonell Amengual, Pedro	CIAS	Balear	10	10.555	Lisa-mujol	1.795	15.555
Cruz Gutierrez, Angel	CASCA	Cantabra	13	7.050	Lubina	730	15.550
Ramón Tomás, Samuel	CREVISUB	Valenciana	12	8.375	Abadejo	1.050	14.375
Blanco Pastor, Xavier	SPAS	Catalana	10	8.210	Barracuda	1.410	13.210
March Mas, Alberto	CIAS	Balear	9	5.910	Lisa-mujol	1.905	12.410
Sebastià Garcia, Oscar	NAUTICO	Valenciana	7	2.310	Vieja	560	11.810
Carbonell Amen, Antonio	CIAS	Balear	10	6.465	Lisa-mujol	1.110	11.465
Bustelo Rodriguez, Cesar	PESCAMAR	Asturiana	7	7.965	Barracuda	1.550	11.465
De Julián, Sergio	GETXO	Vasca	6	7.440	Lisa-mujol	2.230	10.440
Rivas Paquet, Julián	DENTON	Murciana	6	6.125	Lisa-mujol	1.710	9.125
Fernandez Garcia, Jose Luis	CIAS	Balear	6	5.855	Lisa-mujol	2.670	8.855
Martínez Caparros, Eloy	S.E.S.	Catalana	4	5.750	Abadejo	3.515	7.750
Cervantes Riera, Oscar	S'EMBARCADOR	Balear	6	4.610	Lubina	1.195	7.610
Fernandez Rodriguez	CAVALL DE MAR	Catalana	6	4.090	Vieja	860	7.090
González González, Ricardo	A.D.C. RASPA	Gallega	6	3.775	Lisa-mujol	765	6.775
Fernandez Sanchez	APNEA	Asturiana	4	3.590	Lisa-mujol	1.000	5.590
Pita González, Andres	SOLO SUB	Gallega	4	2.345	Vieja	750	4.345
Castillo Castillo, Sergio	CB	Andaluza	3	1.555	Sargo	555	2.750
Alcántara Galvez, Luís	C.B.	Andaluza	1				2.500
García Tuzmán, Manuel	ANFORA DE A.S.	Melillense	2	1.395	Sargo	895	2.395
Peña Martínez, José A.	FIGAS	Asturiana	2	1.165	Vieja	630	2.165
Primo Guemes, David	ALBATROS	Cantabra	2	1.035	Lubiana	535	2.035
Alc o lado Gómez, Víctor	BARRACUDA	Madrileña	1	915	Sargo	915	1.415
Vidal Garcia, José E.	CEMAS	Murciana	1	550	Lubina	550	1.050
Groizard Pérez, Carlos	NECTON	Madrileña					
Berreteaga Quintero, Javier	GETXO	Vasca					

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE PESCA SUBMARINA 2009

Durant els mesos de primavera es va celebrar el campionat de pesca submarina a diferents punts de la geografia Catalana.

La prova consta de tres selectives en diferents aigües, les tres seran amb "Bou" comunitari i competeixen sèniors, veterans i debutants tots junts. De la suma de tots els coeficients obtinguts en les respectives proves, surten els vint millors pescadors de Catalunya que lluitaran en unes finals de dos dies per aconseguir el trofeu de campió de Catalunya i guanyar-se un lloc al campionat d'Espanya. Totes les proves estan regulades i controlades per FECDAS.

Enguany, les selectives s'han disputat en aigües de l'Escala, Mataró i Tamariu en aquest ordre, les finals es van disputar a l'Ametlla de Mar.

Primera selectiva, Trofeu Escala 16-04-09. Va ser una prova dura pel fred que encara arrossega

l'hivern i per la gran quantitat de pescadors que participen en aquesta primera, això fa que es concentrin molts pescadors en una mateixa zona i complica les captures. Per tant, pot deduir-se que va ser una prova de poc peix. La zona de pesca anava de Punta Salines, fins a Clota Grossa. La victòria se l'endugué Fernando Fernández, del Cavall, amb 12.190 punts. No va ser un gran dia per l'SPAS, tot i així Xavier Blanco va fer un 7è lloc amb 9.595 punts i un 8è per Roberto Sbert. En veterans, Juan Sánchez, del SPAS, va quedar 1r, amb 3.465 punts i, finalment, en debutants Gerardo Tenllado, del Cavall va quedar 1r.

Segona selectiva, Trofeu SPAS 20-04-09. Aquesta selectiva és famosa per la seva complicació a l'hora de trobar el lloc de pesca i per les poques possibilitats de mobilitat que ofereixen aquestes aigües. Les barres estan separades per un sorral immens i prats de posidònia. Per

delimitar la zona es van utilitzar boies que es col·loquen segons unes coordenades GPS ja establertes anteriorment. El "Bou" també té unes parades fixades amb el GPS per tal de facilitar als participants una petita orientació d'on poden anar a pescar. Els límits anaven de l'espigó del club nàutic fins al port de Premià. El coneixement de la zona és de gran ajuda per saber on buscar el peix. El veterà Juan Berrocal va guanyar la prova amb una pescada espectacular de Llises amb un Llobarro de 2Kg inclòs i 20.770 punts. Xavier Blanco va aconseguir el segon lloc, amb 13.415 punts, i Isaac Vives, primer de debutants, amb 3.520 punts.

Tercera selectiva, Trofeu Isidre Sistaré 03-05-09. Una prova molt semblant a la de l'Escala és el que els esperava als pescadors ja no tan nombrosos, ja sigui per la falta de motivació al veure que tenien poques possibilitats de col·locar-se a les finals o per no poder assistir. Tot i així, un gran nombre de pescadors van lluitar per poder disputar les finals de l'Ametlla de Mar. La zona de competició anava des de Punta Sa Rubia fins a punta Es Plom i la victòria se la va endur l'Eloy Martínez, amb una gran pescada de 20.890 punts amb un mero de 3,375kg i una segona posició per Xavi Blanco amb 15.565 punts. Pel que fa als veterans, Juan Sánchez (SPAS) va guanyar la prova i va emportar-se el títol de Campió de Catalunya de Veterans. Pels debutants, Antonio Navarro va guanyar l'última selectiva i va endur-se el títol de Campió de Catalunya de Debutants. Així doncs, finalitzada aquesta prova, van sortir els 20 afortunats que van competir pel títol en unes aigües complicades per qui no se les coneix.

Finals, Ametlla de Mar 23/24-05-09. Aquesta gran final prometia molt, els dos primers participants, Eloy Martínez (SES) i Xavier Blanco (SPAS) es disputaven el campionat gairebé segur. Tot i així, la competència va ser important. El primer dia, Xavier Blanco va demostrar el seu gran poder encapçalant la classificació i va meravellar amb una gran pescada de 33.140 punts amb peces tan espectaculars com un mero de 6,175kg i dos llobarros de 5 i 4kg. Tot un mèrit.

El segon dia de la prova, Eloy Martínez amb 23.915 punts amb una dorada de 3,275kg va treure-li el primer lloc en la general a Xavier Blanco que molt ben acostumat ens tenia pels seus últims resultats, va proclamar-se campió de Catalunya.

La diferència entre els dos primers va ser poca i va fer que el campionat tingués emoció fins a l'últim dia. Cal felicitar al profundista del SES Eloy Martínez per la seva victòria al campionat de Catalunya i a Xavier Blanco que no va posar-li gens fàcil i va lluitar fins l'últim moment. *Llàstima Xevi, va anar per ben poc.*

Isaac Vives

Pescador submarí de competició

DISTRIBUIDOR OFICIAL:

ARTABAN – FAETON

**Servei d'hivernada
d'embarcacions**

Venda i Servei

Passeig Callao s/n. baix
Locals 19-20 Mataró 08301
Tel. 93 790 76 97

ROBERTO SBERT, NOU CAMPIÓ DE LA COPA CATALANA DE PESCA SUBMARINA 2009

El passat dissabte dia 24 d'octubre va tenir lloc en aigües de l'Escala la Copa Catalana de pesca submarina, que va reunir a gran part dels millors pescadors vinguts d'arreu de Catalunya representant així els seus respectius clubs.

La prova estava organitzada per la FECDas i es regia segons el reglament descrit a la seva web en l'apartat de pesca en apnea; els límits de la zona anaven des de Punta Salina fins a l'escullera del port de l'Escala.

Un total de 45 participants es varen trobar a la cita, pocs per al nivell de la prova i el seu ressò, ja sigui pel temporal que hi va haver durant els

dies anteriors o per no poder adaptar-se al canvi de data obligat de la setmana anterior per culpa del mal estat de la mar.

El dia començava amb l'aigua plana i amb perspectives incertes de la visibilitat dins de l'aigua, ja que fins l'últim dia la mala mar i va ser present. Entre rialla i rialla quan tothom ja estava preparat i dins el "Bou", Carles Font proposa un homenatge simbòlic d'un minut de silenci per al company Daniel del club Skaphos que va patir un accident dies abans i en el mateix lloc on es celebrava la prova, passat el minut, un soroll molt identificatiu de l'aplaudiment amb els guants de neoprè va acomiadar el company. El "Bou" arrenca direcció Punta Salina on comencen a llançar-se a l'aigua els primers pescadors. Fins abans del final del recorregut, aproximadament la meitat de pescasubs varen llançar-se a l'aigua, la gran majoria va optar per disputar-se el campionat al Sabatot.

A les 14:00h, la prova finalitzava, llavors, les barques de suport començaven a recollir tots el pescadors i a portar-los al "Bou". Cadascun d'ells era observat amb molt d'interès per veure què havien pescat, sobretot perquè la prova va estar marcada per la poca abundància de peix i tots aquells que portaven de 7 a 10 peces estaven en boca de tothom. Mentrestant s'anaven fent els primers pronòstics del nou campió de la Copa Catalana. Cal recordar que en aquesta prova es puntuava amb punts extrems per les diferents espècies pescades i així donava una mica més d'incertesa i d'emoció.

Un cop al port, uns 30 minuts després de l'arribada del "Bou", es va procedir al pesatge de les captures, no estava del tot clar el guanyador, però sí els candidats a guanyar-la.

Va ser un pesatge curt, tant per la manca de peix com per la de participants, només el recompte de les espècies de cada pescador va fer perdre un xic de temps insignificant.

Després de l'espera, la classificació ja estava donada, donant com a guanyador del campionat Roberto Sbert, amb un total de 14.390 punts i 8 espècies diferents, entre elles un Corball de 1,340kg. A més a més, va aconseguir el trofeu al màxim nombre de captures, FELICITATS ROBERTO!

A part del guanyador absolut del campionat, Juan Sánchez va guanyar la Copa Catalana de Veterans, amb una gran pescada de Sardes i 8.690 punts, i Isaac Vives va aconseguir el segon

lloc de Debutants amb 7.015 punts. Gràcies als que hi van participar representant l'SPAS, també varen guanyar la Copa Catalana per clubs amb un total de 51.720 punts; en segon lloc, el Cavall, amb 38.325 punts i en tercera posició, l'APS amb 21.595 punts.

No cal dir que enguany la Copa Catalana ens ha donat un gran nombre de trofeus. Gràcies a tots els que vau participar i als ànims rebuts!

Isaac Vives

Pescador de Competició

Gabinet Ayuso

Xavier Martínez i Ayuso
Economista

Camí Ral, 33 baix
08301 Mataró
Tel. 93 790 85 95
Fax 93 755 31 04
ayuso@economistes.cat

Tallers

GIL-BO, S.A

SERVEIS DE MECANITZACIÓ

c/ La Resseguidora, 8
08302 **Mataró** (Barcelona)
Pol. Ind. Les Hortes del Camí Ral
Tel. **93 741 48 06**
Fax **93 741 48 07**
E-mail: **gil-bo@gil-bo.com**

PROTECCIÓ DEL MEDI NATURAL I MARÍ

Com a tècnic esportiu de la FECDAS, mai no hauria imaginat que per promocionar l'esport subaquàtic hagués d'explicar reiteradament el que fem i defensar-lo efusivament. Com a cap dels departaments de pesca submarina, apnea i fotosub apnea, he tingut nombroses entrevistes i reunions per tal d'informar a les institucions del que fem. Dificultats moltes, perquè els responsables d'aquestes institucions tenen càrrecs de poca durada i fa que hàgim de començar de nou en poc temps.

Des de la Federació Catalana d'Activitats Subaquàtiques, que la formen actualment 130 clubs esportius, s'ha avançat cap a la preservació del medi, adaptant els nostres reglaments esportius i realitzant tot tipus de projectes. Per exemple, fa poc s'ha editat la guia Conèixer i respectar la vida marina mediterrània, en què també ha col·laborat el Departament de Pesca Submarina o el següent exemplar de la posidònia per part del club SPAS Mataró.

Un departament que dedica força temps a demostrar que la pràctica de la pesca submarina és una de les activitats de pesca més selectiva i més respectuosa amb el medi, en pescar peixos per sobre de la seva edat mínima de reproducció i en no malmetre el medi. En aquesta línia, dintre de poc, la FECDAS editarà amb la col·laboració de la Direcció General de Pesca i Acció Marítima un DVD de la realitat de la pesca submarina federada a Catalunya.

Amb el canvi climàtic damunt, hi ha un boom per protegir el medi per part d'ajuntaments i organitzacions ecologistes. La protecció més propera és la futura Reserva Marina d'Interès Pesquer Illes Formigues que en poc menys d'un any serà realitat. Aquesta proposta de reserva, per la Delegació Territorial a Girona de la FECDAS, ha significat un munt de reunions amb les institucions responsables que han generat un nombre de dubtes no resoltos i incomprensibles, resumits en les següents reflexions:

- Hi ha alguna planificació en la projecció de Reserves Marines en tot Catalunya? Properament el 90% del territori de Girona estarà protegit, quan s'aconsella que sigui entre el 10 i el 20%.

- Abans de protegir amb plans d'usos restrictius i prohibint activitats recreatives turístiques tradicionals, s'ha intentat fer complir la normativa vigent amb més vigilància? Malauradament, a casa nostra no tenim la vigilància necessària, ni dins de les reserves marines actuals.

- No és millor educar abans de prohibir? No és millor consensuar postures amb tots els col·lectius? Doncs, per què el Govern espanyol vol impulsar una reserva a Palamós amb objectius unilaterals i sense consens?

- Com poden prevaler els interessos econòmics d'uns pocs sobre els estudis científics seriosos i consensuats amb diferents entitats? Des de la proposta de la reserva de les Illes Formigues,

s'ha canviat fins a quatre vegades els límits de la zona a protegir i la definitiva per al 2010, segons han comentat, serà més extensa, i en un futur proper molt més àmplia pel sud fins a arribar a Tossa de Mar.

Així, fa que molts ciutadans tinguin dubtes i siguin recelosos a les reserves marines, quan ben planificades i amb el suport de tots els ciutadans serien un èxit assegurat. Potser, fins i tot no caldria ni vigilància. Per tant, us animo a ser participants a millorar el medi per tal que les institucions regulin les activitats recreatives tradicionals però que no les prohibeixin.

Carles Font i Planella

Cap dels departaments de Pesca Submarina, Apnea i Pesca Fotosub
Apnea. Federació Catalana d'Activitats Subaquàtiques

Port i Mataró

CONSORCI GENERALITAT DE CATALUNYA
I AJUNTAMENT DE MATARÓ

**Venda i lloguer
d'amarraments,
pallols i aparcaments**

Àmplia oferta de serveis:

Nàutiques, varador, restaurants, bars,
submarinisme, escoles nàutiques, vela, pesca, etc.

Passeig del Callao, s/n. - 08301 Mataró

Tels. 93 755 09 61 - Fax 93 790 29 42

a/e: info@portmataro.com

www.portmataro.com

Oficina de vendes al mateix port

Horari d'oficines: Dll.-Dv. 9.30-13 i 15-19

NÀUTICA MATARÓ

AGENTE OFICIAL

**EVINRUDE.
Johnson.**

SERVICIO TÉCNICO

VOLVO PENTA

MARINER

Port de Mataró, local 42 · MATARÓ

Tel. 93 790 29 17 · Fax 93 790 14 07

www.nauticamataro.com

e-mail: info@nauticamataro.com

PESCADORS AMB RECURSOS

Està molt clar que cada cop hi ha menys peix en general, que és més difícil de pescar i que augmenten les zones prohibides a la pesca submarina, just als punt geogràfics que més ens agradaven.

Tot i així sembla que el nivell del pescasub no ha baixat, i fins i tot que ha pujat força de rendiment, si tenim en compte els resultats de les competicions i les sortides de pesca d'alguns pescadors.

Això és a causa diferents motius, començant per l'excel·lent preparació física, impensable fa vint anys, que fa que la gent pugui buscar el peix a molt fons. També hi ha la tecnologia, la qualitat dels materials, els GPS, sondes, etc. Però hi ha més: els pescadors apliquen la imaginació a la pesca, com sempre, però ara, en moments difícils, encara més.

Anys enrere, Josep Amengual, per a mi el més gran mestre de pesca submarina, demostrava que un s'ha d'adaptar a l'entorn. A Ceuta, zona de meros i peixos grans, va guanyar un campionat d'Espanya pescant llises a molt poc fons, tot i que ell podia baixar com el que més. A les Illes guanyava campionats pescant meros a quaranta metres, però després anava a Cantàbria i també guanyava, però pescant tords.

Vaig poder veure un altre gran campió, Isidro Gordo, acostumat a pescar meros a Eivissa. Al primer "Trofeu Nadal", a l'escullera de Barcelona, va guanyar la prova també amb llises, seixanta quilos més o menys, pescades sota els grans blocs de pedra. Algú li va preguntar: Com és que no has pescat cap llobarro, entre tantes llises? Ell va contestar "¿Para qué? Es un concurso. Ya vendré mañana a por ellos".

Actualment els meros són difícils de capturar, però en canvi es pesquen més déntols que anys enrere en esperes fondes. També s'agafen més congres i mòlles, fruit del millor coneixement de les zones.

Un cas espectacular són les tonyines. Hi ha qui les pesca a mar obert, fent esperes en aigües lliures. La cosa ha de ser molt emocionant, cal material especial i força coratge, però de vegades els resultats són impressionants. I si no, que els preguntin a José Luís Pizarro o en Xevi Blanco, que n'han agafat de grosses.

En un pla més modest, em va cridar l'atenció el cas d'un pescasub que, per problemes a l'hora de compensar, no podia capbussar-se. Es va especialitzar en pescar a l'espera, sense baixar, amagat entre els esculls en superfície, i sembla que amb bons resultats. "Chapeau" per a ell.

Hi ha qui fa esperes als alguers, pescant llobarros o servioles, i també qui fa pescades de llenquados en zones sorrenques. També s'hi agafen sípies i algun rèmol.

Crec que en pesca submarina encara hi ha molt per descobrir i molts "truquets" que la gent no explica. Com diria un altre mestre de pescadors, l'amic Óscar Hernández: "Hay que darle al coco", inventar noves tècniques; i jo hi afegiria que també ens podem fixar en espècies de peixos que no són "les habituals". I això ho lligaria amb l'aspecte gastronòmic de la pesca.

De vegades m'han preguntat: "Però, aquest peix es menja?" Senyors jo no conec cap espècie que no sigui comestible. N'hi ha de més o menys bones, però també depèn de qui se'l menja i de qui el cuina, incloent les llises, les morenes, els espets i les vaques tremoloses. No cal que la pesca sigui sempre anar pel mero, pel llobarro o el déntol. L'únic límit és respectar la

norma, per a mi sagrada, de no pescar mai un peix si no saps segur que algú se'l menjarà i el gaudirà, mai matar perquè sí.

Gairebé cada dia de l'any pot ser bo, a Catalunya, per pescar, si sabem adaptar-nos. Hi ha sistemes adequats per l'hivern i altres per l'estiu, per aigües netes o brutes, per mar plana i moguda. Fins i tot al matí el peix es comporta diferent que a les tardes.

Després de quasi quaranta anys que fa que practico la pesca submarina, tinc clar que el que em manté la il·lusió de la pesca és la variació, que la pesca no sigui monòtona i cada dia tingui una dosi d'aventura i de sorpresa. Aprenre dels altres pescadors, però també descobrir els recursos de cadascú. Salut i bona pesca !

Jaume Ferrer
És campió d'Espanya per parelles i campió de Catalunya de pesca submarina.

LA SOFRAJA O CORBALL (SCIAENA UMBRA)

Potser no tots el que s'inicien en aquest esport de la pesca submarina hagin tingut ocasió de topar-se amb aquest peix i potser la primera vegada que el vegin desconeguin que es troben davant un peix molt bell, elegant i esvelt. La seva silueta en l'aigua és d'un peix robust que presenta un eixamplament en la zona lumbar per a anar afinant-se cap a la cua. Aquesta és d'un bell color verdós, que brilla intensament sota la llum directa. De la mateixa manera, l'aleta dorsal, que és doble, i les aletes laterals, ventrals i cabal són d'una bella tonalitat verdosa i, aquestes últimes, amb un extrem blanc, fàcilment observable igual que el llavi inferior. La seva grandària normalment no supera els dos quilos, en aigües del Maresme, si bé es poden capturar en el Mediterrani exemplars de més de quatre quilos, encara que no són relativament freqüents.

On podem trobar sofrages? La sofraja en la zona del Maresme, podem trobar-la des de cotes relativament poc profundes fins a les barres de pedres situades més allà dels 30 metres. En fons de més de 20 metres és freqüent observar més d'un exemplar nedar tranquil·lament en la caiguda d'una barra de pedra, a l'entrada de grans forats i en pedres fragmentades enmig de la posidònia. En ocasions, més que nedar, sembla que leviten en l'aigua, romanent immòbils, efectuant lleus i pausats moviments a un costat i a l'altre. Quan es troben nedant tranquil·lament o, com he dit levitant, la seva pesca es realitza, normalment, a la caiguda, deixant-se caure en el blau fins a la seva posició i intentant assegurar el tir per a matar-la i evitar així l'estampida de la resta d'exemplars. Quan s'enroquen, no sempre resulta fàcil trobar-les, ja que encara que observem que s'introdueixen al forat, dintre d'aquest, segur que dispo- sen d'amagatalls i llocs en els quals amagar-se i,

per tant, romandre fora del nostre camp visual i, per més que les busquem, passaran, en més d'una ocasió, a ser un simple record.

Una altra manera de pescar-les és a l'aguait, lliscant-se lentament per les parets de les barres de pedra, sigil·losament, fins a localitzar-les, el que no sempre resulta fàcil, atès que la seva coloració verdosa, queda perfectament mimetitzada amb l'entorn de roca i alga.

Quan es localitzen corballs entorn d'algun lloc, és freqüent que, malgrat que se'n pesqui algun, en segueixin havent-hi més en una alta jornada de pesca. Per tant, és important que, si localitzem algun lloc en el qual abunda aquest peix, no ens obstinem a acabar amb tots els exemplars que veiem i que en deixem algun, ja que, en una altra ocasió segurament tornarem a trobar-los en el mateix lloc. Existeixen veritables punts calents de corballs que són guardats en secret i valorats com un tresor pels pescadors submarins. Sota l'aigua, i en relació al corball, convé afinar l'oïda, ja que aquest animal emet uns característics sorolls, que s'agregen quan es concentren diversos exemplars i que ens poden alertar de la seva presència.

Cal destacar que, a més del reconeixement que significa la seva captura, també es valora l'exquisidesa de la seva carn, fina i sucosa, molt preuada pels amants de la bona taula. Bona pesca.

Esteban Patricio Rey
És pescador submarí
de competició

XXXIII GRAN PREMI INTERNACIONAL VILLACARLOS DE PESCA SUBMARINA

Durant el mes d'agost, vaig rebre una trucada d'en Gerard Pons: -T'agradaria venir a fer el reportatge fotogràfic del premi Villacarlos? No m'hi podia negar. Una invitació a aquelles privilegiades aigües menorquines, on podria fer unes fotos fantàstiques, tot i gaudint d'un esport aigües cristal·lines, calentes i amb bona companyia.

Així doncs, allà em teniu: el divendres 18 de setembre, a la recepció d'esportistes a l'ajuntament i després sopar al club nàutic Villacarlos, amb els esportistes, organitzadors i directius que feien d'aquest gran premi una festa de la pesca submarina. Quant als participants, hi havia un total de 25 inscrits, entre els quals es trobaven dos equips catalans, la selecció nacional francesa, un combinat balear, i un ampli ventall de pescadors locals menorquins.

Gerard Pons i Carlos Perez, del C.N. Villacarlos

Dissabte 19, tots concentrats al club nàutic Villacarlos, sota una insistent pluja, on es varen entregar els pícnic i sacs per al peix. S'inicia la sortida cap al punt de concentració, a fora del port de Maó, i la meua embarcació, amablement cedida pel C.N. Villacarlos decideix no passar dels 5 nusos de velocitat. ¿? Arribo al punt de sortida mitja hora tard i allà no queda ningú, lògicament.

Amb els problemes mecànics d'última hora, el meu barquer, la meua càmera i jo decidim remuntar "xino-xano" cap al nord, a l'inici de zona, a la recerca d'algun participant a qui poder fer fotos mentre competeix. Primera víctima: Ave-lino Sans, del C.N. Villacarlos, que em brinda l'oportunitat amb un fantàstic sard que treu davant la meua càmera i generosament posa amb ell un minut davant de l'objectiu; ràpidament decideix canviar de zona. A la caça d'un altre participant. Més endavant en trobem un altre, que no aconseguixo identificar, remunta zona tot cosint pedres sobre uns 5 metres de fondària, treu un parell de tords i una morena, l'aconsegueixo fotografar.

Havent aconseguit ja unes bones fotos i amb la intenció de no empenyar-lo massa, decideixo canviar de model. A escassos metres més endavant trobo en Jordi Ferrer, mallorquí que va fent sards mentre el fotografo. Observo la curiosa manera de moure's a l'aigua d'alguns participants, a aquest sembla que li hagin donat corda, no para quiet! El ritme que porta és estressant, decideix canviar de zona i s'escapa literalment tot nedant. Més impossible agafar-lo! Fins i tot al seu barquer li costa i ha de donar més marxa al motor per no perdre'l: increïbles les cames d'aquest home.

Després de fer un parell de participants més, em dirigeixo cap a una mica més de fons, sobre els 16-18 metres i em trobo amb en Jèrèmy Duponchel, veig que porta a la boia un assortiment de peix maco i variat: un mero, una polla, una corba i una llissera de mida gran. Mentre neda sense parar reconeixent el fons, para de cop i inicia un descens, jo que el perseguia a escassos dos metres de distància em pregunto: què fa? Per què baixa? Si no hi ha res, només posidònia! L'observo des de la superfície, apunta i es prepara per a disparar. Llavors ho veig claríssim, una fantàstica corba es camufla immòbil entre les fulles de la posidònia. PUM!! En Jèrèmy ascendeix amb la corba i em disposo a immortalitzar el moment: fotos i més fotos de tota mena...

Equip Català

Després de fregir a fotos i fer-li un book a l'amic francès mentre pesca, el deixo tranquil i faig un canvi de model. El meu barquer i jo ens desplacem lentament i ens trobem en Gerard Pons. Decideixo tirar-me a l'aigua per veure com li va i fer-li quatre fotos. I la decisió resulta fructuosa, en Gerard està traient un sard retere l'altre; és un no parar de treure sards i fer fotos, el ritme que porta en Gerard a l'aigua és vertiginós. Dies previs a la competició m'havia convidat a fer un reconeixement de zona, llavors ja vaig comprovar que aquest home és una màquina de l'apnea. Costa de seguir a l'aigua, quan jo encara m'estic recuperant després d'una nedada, ell ja ascendeix amb una peça a les mans. Sí senyor! Aquella primera jornada del Gran Premi Villarclos m'estava donant el que se'm prometia: ritme alt, captures sense parar, bones fotos, espectacle, bona companyia, diversió... que bé m'ho estava passant!!

Jeremy Duponchel

Finalment, ja cap a última hora de la primera jornada, decideixo esgotar els últims cartutxos de la meua càmera amb algun integrant de l'equip català i em trobo en José Mª Rodríguez Avellan, alies "Meki"; sinònim d'hores i hores d'experiència acumulada a l'aigua. A poc fons, sobre els 4-6 metres, anava cosint pedres: ara una llissera, ara un tord, ara vaig a la boia a buscar el trident i pesco uns quants sards, estrip d'un altre llissera, ara canvio i em poso a fer esperes... Diversificació de les tècniques de pesca segons reclamava el seu instint, segons el lloc, segons l'hora del dia, segons l'experiència que et dicta i resideix a l'inconscient.

Toquen l'hora. Finalitza la primera màniga d'aquest campionat. Concentració d'embarcacions a l'inici de zona i retorn cap a l'històric i majestuós port de Maó. S'efectua la descarregada de sacs davant l'hotel Hamilton on es trobaven allotjats els esportistes i es faria posteriorment, a la tarda, el pesatge.

Dinar i dutxa a corre-cuita. Comença el pesatge. Una multitud de gent aliena a la competició s'ha apilonat a la terrassa del Hamilton. Llavors m'adono que en aquell indret del món anomenat Menorca, existeix gran admiració i expectació pel nostre esport: la pesca submarina en apnea. Desfilada de passadors de tota mena: un, carregat amb una trentena de sards de gran mida; altres més escassos però amb varietat d'espècies, algun bonic mero de considerable mida, corbes enormes i alguna peça estranya com una llampuga... Tot plegat va donar com a resultat el guanyador de la primera màniga: Gerard Pons, que amb un passador replè de sards, un mero, una orada, una morena, alguna corba i algun que altre tord, li van donar: 31.660 punts. Segon en la classificació quedava l'Òscar Zamorano del C.N.Villacarlos, amb 25.770 punts, i tercer; en Joan Marquès, del C.N.Ciutadella, amb 25.570 punts. Quant a la federació catalana, destacar el paper de l'Òscar Hidalgo, del Skaphos, amb 18.760 punts, i en Xavier Blanco del nostre club Spas, amb 17.430.

Segona jornada, diumenge 20. El dia es desferia plujós i atapeït de núvols. No em vull tornar a perdre la sortida, així doncs, decideixo pujar a l'embarcació d'un participant, la d'en Carlos Pérez Vela, del C.N.Villacarlos, actual campió de Menorca, a qui encara no havia pogut immortalitzar amb la meva càmera, i així poder tirar-li quatre fotos a primera hora de la jornada. Després ja m'espavilaria per saltar i acoblar-me a d'altres participants durant el transcurs de la competició.

Naveguem cap al punt de concentració, aquest cop, la zona seria al sud de l'illa, i inclouria la mítica illa de l'Aire. A aquesta zona se li atribueixen diferents característiques a la del dia anterior com ara una major fondària i escasses captures.

Toc de sortida! La nostra semirígida arrenca, em desperto de cop, conduïda pel barquer d'en Carlos Pérez, un noi jove molt expert i temerari... em varen avisar, agafa't fort! Mentre navegàvem a la velocitat del so, en Carlos em donava detallades descripcions de quina seria l'estratègia però jo estava preocupada per la

meva integritat física i la de la càmera. Gran coneixedor de la zona, sabia perfectament que la clau estava en els escorballs. Arribar el primer al punt x, ser el primer a baixar i trobar-te'ls a fora cau, era la clau de la captura; ja m'ho deia ell: "Només un tir, una oportunitat i canvi de zona. Un cop s'ha disparat, els escorballs desapareixen". D'aquí la importància i les presses per arribar els primers al punt determinat. M'explicava que d'aquesta manera s'assegurava dues coses: 1a fer una peça segura i 2a que els que vinguessin després no trobessin ni rastre d'escorballs (espavilat que es el paio!).

Dit i fet, arribem, saltem a l'aigua, els primers. Em mantinc a una distància prudencial, per no destorbar la tranquil·litat matutina dels peixos. El lloc és idíl·lic. Carlos baixa amb depurada i silenciosa tècnica, sobre uns 20 metres de fondària, s'encara a l'entrada del que es podria denominar com una "catedral submarina" i ZAAS! Puja amb un fantàstic escorball. No fa ni mitja hora que ha començat el campionat i la meva càmera ja treu fum. Ràpidament, canvi de zona, cap a un altre lloc similar, però aquest

Oscar Hidalgo

Gerard Pons

cop ja tenim companyia: en Joan Marquès, del C.N. Ciutadella es dirigeix cap el mateix lloc que en Carlos. Es troben i em demanen que els faci una foto junts. Mentre la faig, ells simulen una mena de boxa subaquàtica amb cops de puny. Seguidament decideixen "jugar-se el lloc" a la carrera: qui arribi abans guanya! Emprenen la carrera, allò semblava la Fórmula 1, tot corrent darrere d'ells, no podia creure el que veia: en aquesta pugna per un lloc, prioritzava l'esportivitat i amistat entre dos participants rivals. Començava la segona jornada amb situacions surrealistes, riures i bon humor.

Arribem al lloc. Carlos treu el seu segon corball. A partir d'aquí, intercala un seguit de desplaçaments curts i baixades i em brinda l'oportunitat de fer-li fotos tot traient les peces, concretament sards, del cau o just en el moment de disparar.

Hem arribat a l'illa de l'Aire, allà es concentren gran quantitat de participants i decideixo acomiadar-me d'en Carlos, que tan amablement m'havia explicat els seus secrets de pesca. Començo a saltar de boia en boia, fotografiant a diversos participants. Les prediccions de la zona es fan evidents: poc peix. Em trobo una part de l'equip català just quan decideixen fer un canvi de zona: l'Àlex Terricabris, de l'Spas, i en Meki, del Cavalldemar, pugen a l'embarcació i intercanviem unes paraules: "Això està pelat, no hi ha res!" OK, jo em quedo a fotografiar en Xevi Blanco, que està per aquí. Un cop arribo on es troba en Xevi, aquest em diu que l'Òscar Hidalgo té un mero clavat a -30 metres. Sense pensar-m'ho em dirigeixo cap a la seva boia. Efectivament, a la seva boia s'hi troba enganxat un fusell, el fil del carret del qual descendeix perfectament tensat fins als 30 metres de fondària. En aquell moment ell ascendeix, m'ho explica tot, recupera i torna a baixar. Baixo darrere seu i

em quedo sobre els -14m, on puc presenciar perfectament la seva lluita per desenrocar el peix. Ascendeix, recupera i torna a baixar; el mateix: el té pràcticament a fora però no l'aconsegueix treure. Comença a ploure, en un moment el cel es torna negre i hi ha un seguit de llamps i trons, l'aigua es torna molt fosca. Rere una recuperació d'uns tres minuts torna a la càrrega i penso que aquesta serà la definitiva. Baixo i l'espero a uns -12 metres. Bingo! El veig ascendir amb un preciós mero de 4,5 kg entre els braços i un somriure escapat. Fotografies de rigor, mentre la pluja es fa més densa, la mar es comença a aixecar per segons i ens cau a sobre el diluvi universal en cinc minuts, que ens fa parar i arregar-nos a la boia, ja que la visibilitat a fora de l'aigua es nul·la. Passa el temporal i apareix el barquer de la catalana, en Carles Font: "Esteu sencers? -Síiiii!!"

Decideixo fer un canvi de zona amb l'embarcació de la catalana i en Carles em porta a veure en Fernando Fernández, al·lies "Nando", del Cavalldemar. Finalment esgotat els últims minuts de la segona màniga fent-li unes boniques fotos mentre treu algun tord del bell mig d'un desert de posidònia.

El pesatge que hauria de donar com a resultat el campió del Gran Premi Villacarlos comença més tard a causa de la insistent pluja. Malgrat tot, el públic que hi assisteix és nombrós, hi ha expectació. Amb els primers sacs es fa evident l'escassetat de captures respecte al pesatge del dia anterior. Tot i així, apareixen captures més espectaculars: els quatre meros de gran mesura (el més gros d'11.090kg) que va treure en David Esquivel, menorquí del C.N.Ciudadella, conegut com a l'"home abissal", per les seves mítiques captures a -45 metres. Els tres abadejos d'Oscar Pons, un parell de meros (un de 9.720kg) d'en Carlos Rivero Saez, del C.N.Villacarlos; els dos meros que duia l'Oscar Hidalgo; una palometa de 3.910kg de l'Avelino Sans, la gran pescada del francès Guillaume Eugène, que entre altres peces duia dos meros i un abadejo de 2.420kg; o les grandioses corbes que varen sortir, com la de 2.070kg que va fer en Bernat Castell, de la

Federació Balear, són només un recull de l'espectacularitat dels exemplars que varen sortir a la segona jornada.

Finalitzat el pesatge en què tot eren "Oooooohhs!" i "Aaaaaaaas!"... es dona com a resultat el Campió del Gran Premi Villacarlos 09, un Gerard Pons exultant, que va demostrar conèixer i adaptar-se perfectament a qualsevol fons i circumstància, aconseguint 56.300 punts i 59 peces acumulats entre les dues jornades.

Segon, en David Esquivel, que ens sorprenia amb aquells fantàstics meros extrets d'un fons inassequible per a la majoria, traient 48.180 punts i 14 peces.

Tercer, l'Oscar Zamorano, que amb la seva gran pescada de sards de la primera jornada, es va assegurar aquest lloc, amb 43.130 punts i 47 peixos.

Per la nostra banda, amb els catalans, s'assolia el 6è lloc de la mà de l'Oscar Hidalgo, amb 35.800 punts; el 9è lloc per a en Xevi Blanco, del nostre club Spas, amb 30.630 punts; en el lloc 13è, en Meki, amb 17.760 punts; el 14è lloc, per l'Enrique Domínguez, al·lies "pistolas", amb 17.650 punts; el 17è lloc, per Fernando Fernández, amb 10.920, i el 19è, per al nostre company de l'Spas, l'Àlex Terricabris, amb 7.260 punts.

Aquets són, doncs, els resultats d'un Villacarlos on la cura i la fantàstica organització va fer per a la pesca submarina un cap de setmana de bones captures, bons records, bones fotos i bons moments inoblidables. Una gran festa en un paratge immillorable, Menorca.

Susi Navarro

Campiona d'Espanya i de Catalunya de fotosub en apnea, i campiona de Catalunya d'Apnea.

PECES MAJOR TEMPORADA 2009

Xevi Martínez - abade 5 quilos - Madeira -
Peça major internacional

Francisco Gómez Batanero - mero 3,6 quilos - Peça major
campionat social

Josep Lluís Pizarro - tonyina 36 quilos - peça major d'hivern.

Xevi Blanco - tonyina 53 quilos - peça major nacional 2009

TROFEU ICTINIO

Prova selectiva del campionat de Catalunya. Categoria Ambient

Pos.	Punts	Coefficient	Nom Fotosub	Club	Acompanyant/Model
1	3.406	100%	Jordi Perez Grimal	Skaphos	Susana Diez Tarrago
2	3.289	96,56%	Francesc Fontanals Villazon	Cn Betulo	Vicente Ruiz Fernández
3	3.198	93,89%	Dani Espinach Garcia	Bcn Dive	Ignaci Tico Artalejo
4	3.133	91,98%	Marc Gimenez Larrea	SPAS	Silvia Sebastian Casañas
5	3.096	90,90%	Angel J Serrano Piqueras	Barracuda	Irina Adrova
6	3.096	90,90%	Andres Sanchez Torres	U.Molins	Lorena Martinez Martinez
7	3.096	90,90%	Emiliano Blanco Arroyo	Marendins	Agustin Cano Gonzales
8	3.084	90,55%	Cesar Bodi Brun	Spas	Federicio Moreno Murianas
9	3.072	90,19%	Manel Calero Segura	Cn Betulo	Lourdes Muñoz Bernabeu
10	2.928	85,97%	David Perea Espasa	Ictinio	Toni Fuentes Flores
11	2.834	83,21%	Eva M Guardiola	Spas	Mariló Cervantes
12	2.772	81,39%	Jose M Campos Garcia	Ce Minisub	M Angels Gil Ponz
13	2.772	81,39%	Antonio Segura Garcia	SPAS	Josep Lúis Peralta Rebull

TROFEU DIVING CENTER CADAQUÉS

Prova selectiva del campionat de Catalunya. Categoria Macro.

Pos .	Punts	Coefficient	Nom Fotosub	Club	Acompanyant/Model
1	270	100%	Marc Giménez Larrea	SPAS	Silvia Sebastian Casañas
2	267	98,99%	Raimundo Fernandez Diez	Sest	Xavier Herencia Sanchez
3	266	98,52%	Cesar Bodi Brun	Spas	Federico Moreno Murianas
4	265	98,15%	Emiliano Blanco Arroyo	Marendins	Agustin Cano Gonzalez
5	261	96,67%	Andres Sanchez Torres	U.Molins	Lorena Martinez Martinez
6	256	94,81%	Nanel Calero Segura	CN Betulo	Lourdes Muñoz Bernabeu
7	254	94,07%	Antonio Segura Garcia	Spas	Josep Lluís Peralta Rebull
8	253	93,70%	Jordi Canton Padilla	Marina Sub	Marc Brunet Bragulat
9	252	93,33%	David Antoja Mas	CN Betulo	Salvador Granje Rodes
10	251	92,96%	Jose M Campos Garcia	Ce Minisub	Rafael Pariente Segura
11	249	92,22%	Angel Luis Serrano Piqueras	Barracuda	Irina Adrova
12	242	89,63%	Francesc Fontanals Villazon	CN Betulo	Vicente Ruiz Fernandez
13	235	87,04%	Jose Antonio Jimenez Ravelo	Orientasub	Andreu Company Grau
14	234	86,67%	Andreu Llamas Ruiz	Cib	Pepi Caceres Hernandez
15	230	85,19%	Jordi Perez Grimal	Skaphos	Susana Diez Tarrago
16	228	84,44%	Dani Espinach Garcia	BCN Dive	Ignaci Tico Artalejo
17	227	84,07%	Eva M Guardiola	Spas	Marilo Cervantes

LA IMPORTÀNCIA DEL FLASH

Foto: Marc Gimenez

Quan ja hem fet els primers “pinitos” amb una càmera sota aigua, aviat ens trobem amb la necessitat de millorar els resultats. Això ens porta a plantejar-nos una millora en el material. En molts casos la inversió més ben aprofitada no serà una càmera – carcassa millor, sinó tenir un bon flash. No cal dir que si el pressupost ens permet abordar ambdues coses, encara millor.

Amb una càmera senzilleta i un bon flash es poden obtenir resultats força acceptables. Sens dubte, millors que amb una bona càmera sense llum afegida. La funció del flash no és tant donar més llum, com recuperar els colors del motiu fotografiat.

Foto: Marc Gimenez

La llum natural que disposem sota aigua ve de l'exterior i quan arriba a la fondària on ens trobem, tota l'aigua que tenim a sobre actua com un filtre blau, de forma que els colors càlids, vermells, taronges i grocs no hi arriben.

La qualitat de la llum del flash, que és similar a la llum solar, situada a prop del motiu a fotografiar, arriba amb tota la seva varietat de longitud d'ona i, per tant, amb tota la gamma de colors.

Actualment hi ha al mercat alguns models que tenen la possibilitat de “copiar” el centelleig del flash intern de la càmera, amb el qual podem tenir un TTL (exposició automàtica a través de

la lent de la càmera) amb el sol fet de posar una fibra òptica entre el flash de la càmera i la cèl·lula esclava del flash en qüestió.

Amb una bona tria a l'hora de comprar un flash, podem aconseguir un aparell que ens suporti algunes de les futures evolucions, que forçosament acabarem fent del conjunt càmera – carcassa.

A títol orientatiu podem estar parlant d'entre 200 euros per un flash d'ocasió amb prestacions força correctes i uns 500 euros per un flash nou que tingui l'opció (molt recomanable) de TTL esclau amb fibra òptica.

Per acabar, voldria fer unes consideracions relatives a les distàncies i que també tenen molta importància a l'hora de treballar amb llum de flash.

Robert Capa, un famós fotògraf de la primera meitat del segle XX i reporter durant la Guerra Civil espanyola, deia que si una foto no és bona és que no eres suficientment a prop. Aquesta afirmació encara és més certa quan parlem de fotografia subaquàtica. Com més aigua hi hagi entre l'aparell i el motiu, pitjor serà el resultat obtingut.

També a causa de l'aigua, l'abast de la llum del flash es veu enormement reduït, un altre motiu per acostar-nos com més a prop millor als subjectes fotografiats.

Aquest principi no vol dir que ens hàgim d'acostar-nos al motiu a qualsevol preu. Si ens dediquem a perseguir peixos, només aconseguirem fotos de cues i de peixos fugint. La fotografia de peixos requereix una barreja de paciència i d'oportunisme, així com un coneixement del comportament de les espècies per propiciar l'acostament del peix cap a nosaltres i no al revés.

Marc Giménez
Fotògraf submarí

uwe®

Kole®

EBARY, S.L.

PRENDES INFANTIL-JUVENIL

Méndez Núñez, 3
Fax 93 757 79 36
Tel. 93 757 79 43
08302 MATARÓ

FICHET

CREEM SEGURETAT

- Portes blindades
- Caixes Fortes
- Panys d'alta seguretat
- Alarmes
- Extinció d'incendis

Sant Antoni, 3 - Tel. 93 796 08 50
MATARÓ

Les proves on han destacat els fotògrafs de la SPAS són les següents:

OPEN BLAUMAR

Prova selectiva del campionat de Catalunya. Categoria Peixos.

Pos.	Punts	Coefficient	Nom Fotosub	Club	Acompanyant/Model
1	282	100,00%	Cesar Bodi Brun	SPAS	Federico Moreno Murianas
2	281	99,65%	Andres Sanchez Torres	Unisub Molins	Juan Galamba Gordo
3	273	96,81%	David Antoja Mas	CN Betulo	Salvador Grangé Rodes
4	262	92,91%	Dani Espinach Garcia	Bcn Dive	Ignaci Tico Artalejo
5	261	92,55%	Marc Giménez Larrea	SPAS	Sílvia Sebastian Casañas
6	258	91,49%	Raimundo Fernandez Diez	Sest	Xavier Herencia Sánchez
7	249	88,30%	Francesc Fontanals Villazón	CN Betulo	Vicente Ruiz Fernández
8	248	87,94%	Jose M Campos Garcia	Ce Minisub	Pilar Fabres Pérez
9	240	85,11%	Angel Luis Serrano Piqueras	Barracuda	Irina Adrova
10	239	84,75%	Jose Antonio Jimenez Ravelo	Orientasub	Andreu Company Grau
11	234	82,98%	Jordi Pérez Grimal	Skaphos	Josep Castillo
12	233	82,62%	Ferran Sanchez de la Cruz	Spas	Ascensió Navarro
13	233	82,62%	Manel Calero Segura	CN Betulo	Lourdes Muñoz Bernabeu
14	228	80,85%	Roger Punsola Claus	Spas	David Gil
15	227	80,50%	Josep Lluís Peralta Rebull	Spas	Eva M Guardiola
16	223	79,08%	Jordi Canton Padilla	Marina Sub	Marc Brunet Bragulet
17	218	77,30%	Antonio Segura Garcia	Spas	José Angel Ribas
18	207	73,40%	Jose M Bañez Pelaez	CN Betulo	Jose Ruiz Torrubia
19	204	72,34%	David Gil	Skaphos	Roger Punsola Claus
20	197	69,86%	Emiliano Blanco Arroyo	Marendins	Agustin Cano Gonzalez
21	180	63,83%	David Perea Espasa	Ictinio	Toni Fuentes Flores
22	168,8	59,86%	Sergio Gonzalez Patiño	Sasba	Ana Gimenez Ruiz
23	160	56,74%	Eva Maria Guardiola Gonzalez	Spas	Josep Lluís Peralta Rebull
24	135,2	47,94%	Andreu Llamas Ruiz	Cib	Pepi Cáceres Hernández

Fotos: Marc Gimenez

Fotos: Ferran Sánchez

Foto Marc Gimenez

CAMPIONAT D'ESPANYA DE FOTOGRAFIA SUBMARINA

NAFOSUB-09

Al campionat d'Espanya celebrat a Roses, en
Cesar Bodi, soci del SPAS, aconsegueix una 7ena posició

Pos.	Punts	Fotosub	Assistent	Federació
1	217	Esteban Toré	Marta Maldonado	Andaluzà
2	207	Arturo Telle	Fernando Ros	Canària
3	204	Carlos Minguell	Mª Jose Rodriguez	Canària
4	202	David Barrios	Mª Luisa Quintanilla	Canària
5	201	Marc Casanovas	José Sanchez	Catalana
6	199	Gabriel Valls	Toni Vidal	Balear
7	191	Cesar Bodi	Federico Moreno	Catalana
8	191	Jose A. Garcia	Fco. José Sanchez	Castilla La Mancha
9	190	Antonio Cirer	Maria Martínez	Balear
10	179	Juan Galamba	Mª Angels Gil	Catalana
11	176	Francesc Fontanals	Vicente Ruiz	Catalana
12	168	Pedro Carrillo	Eva Alfaro	Madridleña
13	167	Felix Aguado	J. Teresa Santos	Vasca
14	167	Vicente Badia	Ulises Roselló	Valenciana
15	166	Jaime Serra	Jordi Munar	Balear
16	164	Javier Gascón	Rafael Torres	Valenciana
17	161	Juan A. Cano	Salvador Martinez	Murciana
18	159	Jose Mª Campos	Josep Lluís Peralta	Catalana

FINALS DEL CAMPIONAT DE CATALUNYA

Les finals del campionat de Catalunya es van celebrar a Mataró col·laborant l'SPAS
Finalment la classificació va quedar de la següent manera:

En Cesar Bodi queda 2on, aconseguint plaça per anar al Campionat d'Espanya

Pos.	Punts	Fotògraf	Club	Assistent
1	542	Marc Casanovas Féliz	SASBA	José Sánchez Garrido
2	515	Cesar Bodi Brun	SPAS	Federico Moreno Murianas
3	506	José Maria Campos García	CE Minisub	Josep Luis Peralta
4	500	Francesc Fontanals Villazón	CN Betulo	Vicente Ruix Fernández
5	496	Juan Galamba Gordo	Ictinio	Mª Angels Gil Ponz
6	480	Andrés Sánchez Torres	Unisub Molins	Lorena Martínez Martínez
7	472	Dani Espinach García	BCN Dive	Ignaci Tíco Artalejo
8	465	David Antoja Mas	CN Betulo	Salvador Grangé Rodés
9	438	Marc Giménez Larrea	SPAS	Silvia Sebastián Casañas

COM INICIAR-SE A LA COMPETICIÓ / CÀMERES COMPACTES

Cada vegada hi ha mes gent que fa fotografia submarina, els preus de les càmeres compactes i carcassa han baixat molt, només heu de veure una barca amb bussejadors.

M'he trobat molta gent que pensa que per poder començar a competir necessiten una càmera reflex, i estan molt equivocats. La càmera esta clar que es important, però ho es molt més el fotògraf.

Qualsevol càmera compacta avui dia tal i com et ve de sèrie, et permet participar a les següents competicions:

Fotosub, (fotografia amb escafandre), on la categoria sigui "peixos".

Pots trobar el calendari de competicions a mitjans de gener a la següent adreça:

www.fecdas.org/departaments/fotod.asp

Fotosub apnea, (fotografia en apnea). Qualsevol competició del calendari. Pots trobar igualment el calendari a mitjans de gener a la següent adreça:

www.fecdas.org/departaments/fotod.asp

Bé, si voleu iniciar-vos a la competició de fotografia, us podem donar mes informació a:

fotosub@spas-mataro.cat
alexterrificabris@gmail.com

Ferran Sánchez

Delegat del departament
de fotografia submarina

Fotos: Marc Gimenez

LA CLOENDA DEL 50 ANYS DE L'SPAS REUNEIX ELS EXPRESIDENTS DE L'ENTITAT

El passat dissabte, 28 de novembre, va tenir lloc a l'hotel NH ciutat de Mataró el sopar de germanor i l'acte de cloenda del cinquanta aniversari del nostre club. A la cita no hi van faltar els que han estat presidents al llarg dels nostres cinquanta anys d'existència: Sr. Josep Maria Diamant, Sr. Ramon Freixes, Sr. Josep Sabater, Sr. Emili Barnada, Sr. Salvador Punsola i la fins ara presidenta Sra. Anna Maria Claus.

La nit va servir per fer un repàs dels cinquanta anys de vida del nostre club esportiu. En Salvador Punsola actual president de la federació catalana d'activitats subaquàtiques i antic president de l'Spas va elogiar la capacitat de treball del club per haver realitzat més de 20 actes socials i esportius al llarg de l'any 2009, com: La presentació del llibre "el mar de Mataró", el seguiment de les praderies de posidònia oceànica, la realització del campionat de Catalunya de fotosub, o la del campionat d'Espanya d'equips

de pescasub entre d'altres. I va destacar l'Spas com el club més important d'Espanya en número de federatives i socis.

A l'acte també van assistir l'alcalde de Mataró, el Sr. Josep Antoni Baron; el regidor d'esports, Sr. Ivan Pera i la regidora de Medi Ambient, Sra. Quiteria Guirao.

La presidenta Anna Maria Claus tanca una etapa plena d'èxits tant esportius com socials al capdavant de l'entitat. El seu relleu al capdavant de l'Spas és el sr. Xavier Martinez i Ayuso, un jove esportista que porta més de vint i cinc anys lligat a l'entitat esportiva. Li desitgem tota la sort del món.

Jordi Lopesino
Escriptor mataroní

ENTREVISTA AMB LA PRESIDENTA DEL SPAS, L'ANNA MARIA CLAUS

"L'SPAS és un club inquiet, renovador i en mires sempre al futur".

Bé, ja s'acaba l'any i hem de fer balanç de com ha anat aquest cinquantè aniversari del club. Quina valoració global en fas?

La veritat, molt positiva. Crec que hem sigut capaços de realitzar totes les activitats tant socials com esportives d'una forma molt digna, i també hem aconseguit transmetre la qualitat del nostre entorn social.

Un dels actes centrals dels cinquantè aniversari va ser la realització, al juliol, del Campionat d'Espanya d'equips de pesca submarina, on varen venir els millors pescadors d'arreu. El nivell va ser altíssim, pescant a cotes de -35 metres de fondària. Com ho vas viure?

Tots plegats ho vam viure amb molta intensitat ja que, a part de la responsabilitat que com a club organitzador teníem, les aigües van estar

perfectes, la fauna immillorable, deixant finalment als esportistes de qualsevol part de l'Estat la necessitat de tornar a casa nostra. En el sopar de cloenda tots els esportistes ens van expressar que es van sentir molt bé i van reconèixer la bona feina feta pel conjunt de l'organització.

L'edició del llibre del cinquantè aniversari ha estat complexa i laboriosa, però el resultat va ser un gran treball. Fes-nos-en cinc cèntims.

El llibre ha resultat ser una obra molt ben feta. Ha representat dos anys de feina i un gran esforç econòmic pel club. Cal dir que la seva realització no hauria estat possible si el treball de tots els autors no hagués sigut desinteressat. Voldria ressaltar especialment la tasca de recerca feta per en Jordi Lopesino. És un llibre que poden gaudir les properes generacions.

També convé destacar altres activitats, com les finals dels campionats de Catalunya de fotosub i el nivell que hi va haver.

Realment va ser una competició d'alt nivell. Cal tenir en compte que els participants lluitaven per guanyar plaça i poder participar en el Campionat d'Espanya "NAFOSUB 2009" i les seves fotos van demostrar a tothom la gran riquesa del nostre mar.

Un dels primers actes que es va fer va ser fer venir l'Eduard Ametlla. Com va anar la trobada d'aquest pioner i mite viu del submarinisme?

Va ser molt emotiu perquè d'una banda, a part de ser un personatge que actualment té 85 anys, segueix fent immersió, la qual cosa és molt estimulante per als practicants més joves. D'altra banda, vam tenir el plaer que vingués amb nosaltres a fer una immersió en els fons de Mataró, concretament a la Barreta de l'Arbre.

El dia de l'homenatge vam gaudir d'una sèrie de historietes molt ben comentades. Posteriorment, van ser nombrosos els mitjans de comunicació que ens van sol·licitar poder connectar amb ell per tal de fer-li una entrevista.

Dins de les activitats de medi ambient, també s'ha fet el seguiment de la "Posidònia oceànica". Què en podem dir de les praderies de posidònia a Mataró? En quin estat es troben?

Tenim instal·lats dos camps, el Camp 1 és a deu metres de fons i el Camp 2, a uns vint metres. Aquest últim a simple vista segueix estable, tot i que falta confirmar-ho amb el tractament informàtic de les dades obtingudes.

El Camp 1 és una altra cosa: el temporal del 26 de desembre passat va endur-se molta sorra d'aquest lloc i va deixar al descobert mata morta de posidònia, que segurament s'havia enterat amb les regeneracions de platges. Malgrat que tenim dades de l'entrada de la sorra en els últims dotze anys, no podem assegurar que provenia de les regeneracions o de l'efecte del port.

El teixit social del club és ampli, variat i dispar. Com es fa per estar tan ben avinguts?

És el secret del nostre club: la humanitat de tots plegats ho fa possible.

I ara que acabem, què? Què té pensat el club, quins són els nous projectes que es pensen tirar endavant?

L'SPAS és un club inquiet, renovador i en mires sempre al futur. Ara comença una nova etapa que sens dubte serà millor que l'anterior i, saps?, podríem dir que el nostre club és "més que un club", ja que no hem oblidat mai la part social, que permet conèixer bé amb tothom. També tenim en compte el medi ambient tot i procurant que les nostres activitats siguin sostenibles.

Moltes gràcies per tot.

Xavier Martínez i Ayuso
Subcampió d'Espanya per equips
de pesca submarina

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE VÍDEO SUBMARÍ VIDEOCAT 2009 5È OPEN SPAS VIDEOSUB 50È ANIVERSARI

El Departament de Vídeo Submarí de la FEDAS va decidir realitzar el 8è Campionat de Catalunya de Vídeo Submarí a la població de Mataró després de rebre la sol·licitud del club SPAS per a l'organització d'aquest campionat. Paral·lelament, aquesta prova es realitzaria coincidint amb l'aniversari d'aquest club: el 5è Open SPAS videosub 50è Aniversari.

El responsable de la secció de vídeo de la FEDAS es va reunir amb la presidenta del club SPAS (Societat de Pesca i Activitats Subaquàtiques) de Mataró, Anna Maria Claus, per concretar les tasques a realitzar per part del club i també que, com a propietària del centre Blaumar col·laborador en l'organització, ens informés de l'embarcació que disposaríem exclusivament pel desenvolupament de la prova.

El club SPAS ens va cedir les instal·lacions per fer el control de documentació, lliurament de cintes i realitzar-ne els duplicats.

El diumenge 26 d'abril, a les vuit, un total de catorze participants i el comissari de la prova, Joel Ingalature, es varen trobar a la seu de l'SPAS.

A les vuit es va començar a fer el control de titulacions, assegurances federatives i certificats mèdics. Posteriorment es va dur a terme de l'entrega per part del comissari de les cintes precintades als participants.

Abans de la sortida del port i d'entrar a l'aigua, el comissari va controlar l'atrezzo que duïen els concursants.

VIII CAMPIONAT DE CATALUNYA DE VIDEOSUB
-VIDEOCAT 2009-
V OPEN S.P.A.S. VIDEOSUB 50è ANIVERSARI 1959-2009
-26 d'abril Mataró-

La primera immersió, que es va produir a la zona de la Galera, va començar a les deu; els participants disposaven de 90 minuts.

Al principi, les condicions meteorològiques semblaven que permetrien fer la primera immersió sense problemes. Just abans que la gran part dels concursants sortissin de l'aigua, el temps va canviar radicalment, complicant així el seu treball i el dels responsables de l'embarcació. Amb aquestes condicions, s'ha de destacar la gran tasca que varen fer els responsables del centre Blaumar.

En arribar al port, un cop descarregat el material, esperar que la gent que havia patit marejos es recuperés i preveient que la meteorologia no milloraria, el responsable de l'embarcació del centre Blaumar, Salvador Punsola, per motius de seguretat, va recomanar al col·lectiu de participants que no realitzés la segona immersió.

Després de consultar la directora de logística, Anna Maria Claus, es va donar l'opció de realitzar les immersions un altre dia. Aquests, però, van decidir per votació unànime que amb les imatges que s'havien pres durant la primera immersió es fes el treball que es pogués i estalviar d'aquesta manera la tasca de coordinació que suposaria un altre dia d'immersió.

Així doncs, altre cop per votació unànime, es va decidir que amb les imatges obtingudes, i en la mesura que fos possible, cada participant elaboraria un tràiler, d'un a tres minuts, basat en la idea original. D'aquest fet, en seria informat el jurat perquè ho tingués en compte.

Finalitzada la neteja i l'endrega dels equips, els participants varen anar a fer el lliurament de les cintes al comissari. Mentre se'n feia el duplicat, el club va oferir un pica-pica.

El dia 24 de maig el jurat, format per professionals de la imatge submarina, es varen reunir a la seu de l'SPAS per puntuar els treballs presentats.

Després del visionat, es va procedir a la lectura dels resultats i entrega de trofeus. El club de Mataró va aconseguir la segona i quarta posició individualment; per equips van ser els primers.

Classificacions de tots els participants:

Pos.	Punts	Participants
1	124	Marc Cubells
2	122	Carles Castillo
3	121	Samuel Hdez.
4	120	Ferran Roure
5	118	Albert Esteve
6	117	Alejandro Garcia
7	109	Carles Xifré
8	84	Jesus Fdez.

Classificacions per equips:

Pos. Equips	Punts	Participants
1	242	Spas Mataró
2	227	Sarc Vianova
3	124	Ses Tarragona
4	120	Unisub Sabadell
5	84	Natació Poblenou

Ferran Roure

Delegat del Departament de Vídeo
 Subaquàtic del SPAS

TROFEU SPAS 50 ANIVERSARI

Després de dues temporades sense fer-se, tornava a disputar-se una de les proves tradicionals del calendari gràcies al suport del club Spas i la seva junta, i la inestimable col·laboració d'en Josep Sabater, Joan Miquel Bassas i Toni Cel·drà, que ens ajudaren a organitzar-ho tot i que vetllaren durant la prova perquè tot sortís bé.

Com en altres èpoques, la zona de competició fou la coneguda barra de la boia. Això era una novetat per a molts, ja que és una prova on no hi ha opció a fer un descans i fer fotos a mig metre d'aigua, atès que el mínim en són cinc. Tampoc no pots aprofitar gaire la llum que penetra els dos o tres primers metres. Si a això, hi afegim que l'aigua era un xic moguda i no gaire neta, el fet d'aconseguir un nombre elevat de captures i que les fotos quedessin nítides es converteix en un repte. Però bé, home a l'aigua! Durant les dues primeres hores, la gent s'amuntegà a la part alta, sobre els 5-6 metres, exprimint al màxim les captures anomenades típiques o fàcils, com poden ser els serrans, senyorettes, sards, gòbids, alguns tords, etc. Posteriorment van anar inspeccionant la resta de la barra a la recerca dels congres, neris, morenes, molles, mabres o xopes.

Un cop finalitzades les cinc hores de competició, tocava treure les barques per la rampa, una bona dutxa i cap al local del club a descarregar les fotos al nou i flamant portàtil mentre gaudíem d'un excel·lent refrigeri celebrat per la concurrència.

El guanyador de la prova fou David Mandos, de l'Aps, amb 697 punts i 34 peixos; seguit de Siscu Díaz, amb 678 i 31. El tercer classificat fou Àlex Terricabris, de l'Spas, guanyador en l'edició 2006 i bon coneixedor de la zona, amb 669,5 i 34 peixos. Quarta, Susi Navarro, amb 641'5 i 34, mantenint el nivell, i cinquè, Dani Rico, que no

aconseguia donar cap cop d'autoritat tot i ser el campió de Catalunya 06 i 07. Toni Salvà aconseguia el màxim de captures, amb 35, empatat amb Kike Díaz, que només li valien per obtenir la vuitena plaça, amb 511 punts.

José Luís Gómez quedava l'11, amb 34 peixos i 478,5 punts. Aquest home amb una bona càmera faria mal, ja que és molt hàbil trobant espècies.

La foto més espectacular ens l'oferí l'Òscar Sagué, que ens regalà a tots amb un magnífic peix lluna.

Àlex Terricabris

FINALS DEL CAMPIONAT DE CATALUNYA

L'escenari escollit per la FECDas per disputar les finals era l'Ametlla de Mar, el cap de setmana del 30 al 31 de maig. Tal i com era d'esperar, la setmana anterior un grup de participants, entre ells tot l'equip Spas, es trobaren en la zona de competició per fer el reconeixement de la zona, ja que era nova en el calendari competitiu.

La classificació cremava, perquè tan sols deu punts separaven els tres primers classificats, i el cinquè, Àlex Terricabris, volia mantenir la plaça que li donava dret a participar en el nacional. La quarta era la Susi que no comptava, atès que ella hi anava com a fèmina.

El dia trenta apareixia assolellat i amb aigua neta, totalment diferent a la setmana anterior, i les expectatives de fer moltes espècies planejaven pel cap de tothom. La sortida es donà a Cala Pepo, on alguns participants es toparen amb un parell de lluerns fàcils de fer i difícils de veure en altres llocs de la geografia catalana. Mica en mica la gent es va anar dispersant tot i que s'anava trobant amb la resta de personal al llarg del matí. Bé, tots no, Mandos i Sagué es fotien la gran nedada per estar separats dels altres i poder desenvolupar la seva prova amb tranquil·litat, sense pressió; igual que els germans Díaz, que es pot dir que jugaven a casa i tenien la zona estudiada. La resta van anar gaudint d'un dia d'aigües netes i d'algunes peces poc habituals, com l'abadejo, el llenguado o la lluernà.

La prova arribava als últims minuts i tothom aprofitava per intentar fer una peça nova o per millorar una foto i esgarrapar, d'aquesta manera, uns últims punts. Al final, cares de suspens, d'incògnita, de resignació d'alguns i d'alegria continguda per la feina ben feta, d'altres.

Després de dinar arribava la feixuga feina de classificació d'espècies, que vàrem poder desenvolupar en un magnífic saló cedit pel club nàutic. A les vuit tocases, vàrem fotre el camp a sopar i de gresca tots junts fins que el cos va dir prou.

Diumenge al matí tocava passi de fotos de les col·leccions de cada participant i repartiment de premis. Primer classificat i campió de Catalunya 2009, Siscu Díaz, del Casep, amb 729 punts i 41 peixos; seguit de David Mandos, de l'Aps, amb 677 i 43. Tercer, a la final, Susi Navarro, del Cas Costa Brava, que aconseguia un meritori quart lloc a la general i assolía per novena vegada el campionat català femení. Quart, Faust Hermida, de l'Skaphos, que quedava cinquè a la general i es guanyava la plaça pel nacional de Galícia. El sisè fou Kike Díaz, que arribava a la tercera plaça a la general i d'aquesta manera completava el podi amb el seu germà Siscu i en David. Àlex Terricabris quedava novè i assolía una magnífica sisena plaça al campionat català, però quedava fora del nacional.

Dani Rico, de l'Unisub Sabadell, quedava setè de la general, lluny de les primeres places a què ens té acostumats. Vuitè, Toni Salvà, que aconseguia mantenir-se en el "top ten"; novè, Dani Plana, un altre veterà, i el desè, per Òscar Sagué, campió de Catalunya en categoria debutants. Pel que fa a la resta de competidors del nostre club, Irene Mestre assolía una excel·lent onzena plaça; José Luís Gómez, la 12a, i Ferran Sánchez, la 14a. L'Spas aconseguia el bronze en la categoria de clubs.

Així doncs, la selecció catalana per anar al nacional quedava formada per en Siscu, en David, en Kike, en Faust, la Susi i la Irene.

Hem de felicitar els 24 participants que han format part aquesta temporada del Campionat de Catalunya, en especial als campions de cada categoria, al club Casep, que s'ha endut el premi de campió de clubs; a Josep Navarro, del Casep, com a primer veterà, i a Manel Llenas, del Cas Costa Brava, que tot i la seva veterania segueix assistint amb il·lusió a cada una de les proves del calendari.

Àlex Terricabris

Susi Navarro a punt d'efectuar la prova d'estàtica

El campionat català d'apnea es van celebrar a Barcelona, al març, i a Figueres, al maig. Com sol ser habitual, el campionat consta de dues proves a piscina on es desenvolupa l'apnea estàtica i la dinàmica. Enguany s'han batut algunes marques, que han posat el llistó molt alt, fet que planteja en l'imaginari col·lectiu poder plantar cara a l'equip canari en els campionats estatals.

Però anem per parts: Barcelona, 1 de març. Tretze participants es concentren (mai més ben dit) en un cantó de la piscina de 25 metres esperant el seu torn per poder realitzar la seva apnea estàtica primer i la dinàmica més tard. Durant prop d'una hora han pogut exercitar-se, relaxar-se, posar el seu cos, i sobretot la ment, a punt a fi de realitzar una bona marca. En un cantó un equip de Barcelona TV es disposa a enregistrar-ho tot. Oscar López, del Cas costa Brava, aconsegueix la primera posició amb una apnea estàtica de 5 min 36 seg., seguit de Sergi Paniello, del Cavall de Mar, amb una marca de 5 min. 09 seg. Tercer és Jorge Díaz, del Cavall, amb 4 min. 42 seg.

Pel que fa a l'apnea dinàmica, torna a guanyar l'Oscar López, que ha recorregut 111 metres pel fons de la piscina. Segon queda Luís Martínez, del Cavall de Mar, amb 102,2 m. Sorprenent-

ment, la tercera plaça l'aconsegueix la Susi Navarro, del Cas costa Brava, que després de set anys sense competir efectua una dinàmica de 92,3 m, millorant el seu rècord personal aconseguit al nacional de Canàries del 2002.

L'1 de maig, la temporada ja es troba avançada i és per això que en el cinquè Open Internacional d'Apnea a Figueres es preveuen molt bones marques. Més encara quan a l'hora de les inscripcions veiem entrar el veterà Esteban Torrano, campió català el 2003,04,05, retirat de la competició, que anuncia que ve a intentar batre el rècord català d'estàtica.

A les nou en punt comença la prova i, mica en mica, van desfilant els participants amb més o menys sort. Arriba l'hora d'Esteban Torrano, del Cavall de Mar, i el seu intent anunciat. Sota l'atenta mirada dels jutges (crono en mà) i vigilat pels apneistes de seguretat, van passant els minuts mentre el cos immòbil de l'Esteban sura damunt de l'aigua, amb la cara enfonsada: 4,5,6... minuts. Finalment treu el cap i el crono dona una marca de 6 min. 37seg. Nou rècord de Catalunya. Quin crack, això es mereix una ovació.

Però compte, que això no s'ha acabat encara. Falta l'Oscar López, del Cas costa brava, un es-

portista molt motivat com pocs i molt competitiu. El mateix ritual: crono, seguretat i a passar els minuts. L'espera es fa llarga i és que sis minuts són sis minuts i, finalment, els passa amb solvència. Treu el cap i el crono marca 6 min. 40 seg. Uf! quina passada, nou rècord de Catalunya i a sobre a dos segons del rècord nacional. Quin matí més emocionant ens regalava aquest parell de cracks.

Després de tantes emocions tocava la prova de dinàmica on altre cop Óscar López aconseguia la primera plaça amb 137,3m recorreguts. Segon fou un debutant amb un futur força esperançador, en Miquel Clavero, també del Cas

Costa Brava, amb 135,1 m, i tercer, l'Esteban Torrano, amb 128,8 m.

D'aquesta manera Óscar López aconseguia el campionat català absolut (la suma de les dues modalitats); segon quedava Jorge Díaz, del Cavall, i tercer, Sergi Paniello, també del Cavall. El campionat femení fou per Susi Navarro; el de veterans, per Juan Berrocal, del Cavall; el de debutants, per Oriol Navarro, del Cavall, i el d'equips, per al Cavall de Mar.

Àlex Terricabris

Delegat del departament
de fotosub en apnea

XII CONCURS SKAPHOS

Com cada any Palamós, la seva escullera i rodalies fou el lloc triat pel club Skaphos per organitzar la primera selectiva de la temporada. El dia fou el 22 de març, que tot i no ser plena primavera s'esperava que sortiria força peix. Així fou per alguns, com l'expert Kike Díaz, del Cassep, que aconseguia fotografiar 38 espècies diferents i que el catapultaven a la segona plaça, superat només pel seu germà Siscu, guanyador amb 585,5 punts i 30 peixos. Fixeu-vos doncs que l'important és trobar l'equilibri entre la bona foto i el nombre d'espècies diferents, i en això en Siscu Díaz n'és el rei, tal i com ens demostraria al llarg del campionat.

La sorpresa la donà Toni Salvà, l'Spas, que va assolir la tercera plaça amb 508 punts i 31 peixos, ocupant ja plaça pel nacional. D'això, se'n diu treure suc a un bon reconeixement previ de zona. L'home no s'ho creia.

El quart fou David Mandos, de l'Aps, que aquest any aspirava a guanyar el Catalunya després d'haver quedat segon la temporada anterior. Cinquena plaça per Susi Navarro amb 482 punts, traient el cap com sempre per les primeres posicions. Sisè, el mestre Dani Rico i setè, Àlex Terricabris, de l'Spas, que tot i aconseguir 37 peixos, les seves fotos no tenien la qualitat suficient per poder estar més amunt.

Pel que fa a la resta de participants del nostre club, trobem en la novena plaça i primer de debutants, Irene Mestre, amb 26 peixos i 327,5 punts; onzè, Jose Luís Gómez, amb 27 i 321, i tretzè, Ferran Sánchez, amb 18 i 289,5. Com a única nota negativa trobaríem l'absència del clàssic pica-pica, al qual els clubs ens solen tenir acostumats.

Àlex Terricabris

III OPEN MEDES D'OR

El 21 d'abril, 21 participants ens repartim la petita zona que comprèn la Meda Xica i els Tascons. És la primera vegada que la competició es fa en aquesta zona de les Illes Medes i és per això que la pregunta que tots ens fèiem era: Hi haurà grans meros, llobarros i déntols immensos? Res de res, feina en tenies per veure'n algun encara que fos petit, segurament perquè l'aigua encara era força freda. De peixet, tipus gòbids o blènnids, tampoc no n'hi havia gaire ja que normalment és presa fàcil pel munt de depredadors que hi sol haver per aquelles aigües. El que sí que hi havia era el músic, una preciositat de peix de colors que costa molt de veure en altres zones del litoral.

Per anècdotes, la que protagonitzà Irene Mestre: Un grup de gavines es disputen en ple vol un peix agulla. Aquest cau des d'una alçada considerable davant les ulleres de la Irene qui, en veure que està viu, el fotografia. Carles Font, que ho observa tot des de la barca, valida la peça ja que aquesta es trobava viva i en llibertat.

Pel que fa a la classificació, en surt victoriós David Mandos, de l'Àps, amb 736.5 punts i 39 peixos; segon, Kike Díaz, del Casap, amb 688.5 i 42 peixos, i tercer, Siscu Díaz, amb 633.5 i 36 peixos. Quart, Faust Hermida, que va prenent posicions capdavanteres, i cinquè, Dani Plana, tots dos de l'Skaphos. Sisè, Dani Rico i setena, Susi Navarro. No és fins la vuitena posició que trobem el primer Spas, que torna a ser Toni Salvà, el qual conserva encara la plaça per al nacional. Mal dia pels fotosubs de l'Spas, ja que Àlex Terricabris fa el 10; José Luís Gómez, el 13; Ferran Sánchez, el 15 i Irene Mestre, el 16. Cal destacar la participació per primera vegada del pescador Òscar Sagué, que venia a provar i ja no hi ha faltat més. Aquest va aconseguir la primera plaça de debutant i la 12 a la general.

Com sempre, magnífic pica-pica després de la dutxa de rigor ofert pel Club Nàutic l'Estartit, organitzador de la prova.

Àlex Terricabris

COPA CATALANA P. FOTOSUB APNEA 09

El passat mes de setembre es va disputar la tradicional copa catalana a dues mànigues, i en va sortir victoriós en Kike Díaz, del Casap.

La primera prova, organitzada pel club GEAS de Figueres, es disputà per la diada de cala Monjoi, on es va poder gaudir d'unes condicions excel·lents: molta llum, aigües netes i gran quantitat d'espècies.

La prova, la guanyà en Kike Díaz, amb 1011,5 punts i 50 espècies diferents, seguit per en Siscu Díaz, del Casap, amb 969,5 i 43 peixos. La tercera plaça fou per Susi Navarro, del Cas Costa Brava, amb 940.5 i 47 espècies. Toni Salvà assolí un vuitè lloc, amb 719.5 punts i 35 peixos; Àlex Terricabris, el novè, amb 696.5 i 37, i Ferran Sánchez, l'onzè, amb 613,5 i 28 peixos.

La segona màniga, organitzada pel Cas Costa Brava, es disputà a Aiguablava (Begur) el dia 20, també amb molt bones condicions i una abundància d'espècies fora del normal. L'únic representant de l'Spas fou en Toni Salvà, que aconseguí capturar ni més ni menys que 45 peixos diferents assolint la quarta plaça de la prova amb 886 punts. El vencedor tornà a ser en Kike, amb 972 punts i 54 espècies: tot un rècord.

Pel que fa a la classificació final: campió de la copa catalana 09, en Kike Díaz; segon, en Siscu Díaz i tercer, en Dani Rico, de l'Unisub Sabadel; quart, Faust Hermida, de l'Skaphos, i cinquè Toni Salvà. La participació total fou de catorze participants.

Àlex Terricabris

TROFEU CN LLANÇÀ 09

A les vuit del matí del 18 d'abril, en Carles Ferràndez, gerent del Club Nàutic Llançà, anava donant la benvinguda als participants que es disposaven a prendre part a una de les proves amb més solera del calendari, ja que fa més de 15 anys que es disputa ininterrompudament. El club nàutic va posar tres embarcacions a disposició dels vuit participants que foren traslladats com sempre fins a la cala de Garbet. Les previsions eren força bones: mar plana, aigua neta i dia solejat feien preveure que sortirien bones fotos, sense partícules de pols i amb llum. L'únic problema eren els dotze graus de temperatura de l'aigua.

Pel que fa a la competició en si, es notava que la primavera encara no havia fet acte de presència, i això es va notar en la falta de moltes espècies habituals en aigües un xic més calentes. La

mala sort va estar al costat d'en Gabi Ramírez de Roses ja que només tirar-se a l'aigua s'adonà que la càmera no li funcionava, igual que en Mandos, que va plegar a meitat de prova ja que li varen entrar unes gotes d'aigua dins la carcassa i no va voler arriscar. La prova la va guanyar Àlex Terricabris, de l'Spas, amb 30 peixos i 297 punts; seguit de Dani Plana, del Skaphos, amb 23 peixos i 217 punts. En Toni Salvà assolí la tercera plaça, amb 24 peixos i 206 punts.

Un cop dutxats, el club nàutic ens oferí un picapica en una de les seves sales i entregà els premis als guanyadors de l'any anterior.

Àlex Terricabris

TROFEU CESUB FOTO APNEA HIVERN

El 15 de febrer a cala Canyelles quedava inaugurada la nova temporada de competició de fotosub en apnea a mans del club CESUB Girona. Les condicions meteorològiques no foren les més favorables, ja que la presència d'una lleugera mar de fons i les maleïdes partícules en suspensió, unit als 12°C de l'aigua i el cel ennuvolat varen dificultar la sempre complicada tasca d'extreure bones fotos. Però què hi farem, hom s'ha de saber adaptar a tot tipus de circumstàncies.

Un total de tretze foren els participants que prengueren part a la prova: els habituals i algunes sorpreses, com és el cas del veterà Gabriel Sánchez, del CASEP, o en Ferran Sánchez, fotògraf amb botelles de l'SPAS, que ja no ha tornat a fallar i ara va a totes.

Significatiu fou el fet que costà molt de veure diverses espècies de blènnids, tripterigions i gòbids, i que els peixos en general estaven força espantadissos, fet que vàrem relacionar immediatament amb el fort temporal de llevant del dia de sant Esteve.

Per sort aquesta vegada no vàrem haver d'esperar gaire i el jurat va donar el seu veredicté en poc més de quinze dies, proclamant campió l'Enrique Díaz, del Casep, amb 38 peixos i 612,0 punts, el qual va demostrar una vegada més que no té rival a l'hora de trobar espècies. En segon lloc, en David Mandos, de l'Àps, que va trobar 29 peixos i 551,5 punts. En tercera posició, la Susi Navarro, del Cas CB, amb 22 peixos i 440,5 punts. Pel que fa als esportistes de l'SPAS, el millor classificat fou l'Àlex Terricabris, que els 26 peixos i 391,5 punts li valgueren el setè lloc, seguit de Toni Salvà, vuitè; José Luís Gómez, novè; Irene Mestre, desè, i Ferran Sánchez, tretzè.

Menció especial per a Toni Salvà que aconseguí el premi a la millor foto de peix enter, ja que en aquesta prova, que no era puntuable pel campionat de Catalunya i tenia un reglament especial, es podien tallar els peixos.

Àlex Terricabris

L'escenari escollit per celebrar aquest esdeveniment, va ser el de les aigües gallegues, concretament l'illa d'Ons, on 21 participants de 7 comunitats autòniques es van disputar el campionat.

Selecció Catalana

A la localitat turística de San Xénxo, situada a peu de la ria de Pontevedra, es concentraren els participants que havien de representar les diferents comunitats autòniques: Galícia, Catalunya, País Basc, Andalusia, Valencia, Balears i Canàries. Poc coneixement general de les diverses espècies de peixos, habitants d'unes aigües atlàntiques que presumien ser un entorn dur i extrem per a aquets fotògrafs en apnea, i que lògicament donava avantatja per als competidors locals; la selecció Gallega, que aquest any li tocava competir a casa.

Aigües entorn als 15 graus; vestits de 7 mm i molt de plom. Poca visibilitat, amb molta matèria en suspensió que dificultava l'enfocament i la qualitat fotogràfica. Les marees, que cada 12 hores transformaven l'entorn marí, provocant la migració dels peixos; el mateix forat que es trobava amb peix, si arribaves al cap d'una hora més tard, o estava buit, o senzillament es trobava fora de l'aigua. I la mar de fons de l'Atlàntic que, per poca que fos, juntament amb la característica laminària que a aquella època de l'any arriba a assolir els 2m d'alçada, amb el seu succussiu vaivé provocava els marejos de la majoria dels participants, fent córrer la "biodrama" a dojo.

Totes aquestes previsions van fer que molts dels participants, majoritàriament mediterranis, decidiren en lo possible traslladar-se amb un mínim de dies anteriors a la competició, amb l'objectiu de reconeixement i adaptació a tan dures expectatives. Aquest va ser el cas de les seleccions catalana, basca, valenciana, i andalusina, que pràcticament al seu complet, reconeixien zona a principis de setmana. Això va estar en gran part possible gràcies a l'organització del Club Nàutic San Xénxo, que acostumats a organitzar competicions d'índole mundial, disposaren de tot el necessari dies previs a la competició, per al reconeixement de zona, que es trobava a unes 6 milles del lloc de concentració: embarcacions, vestuaris, guixetes i pupil·latge del material, sala d'informàtica i descàrrega de fotografies, instal·lacions, etc... i la seva gran experiència que es va fer notar en el transcurs de la competició.

Arriba el dia de la competició. Tot disposat; embarcacions (dos espectaculars velers de fusta de 12 metres d'eslora) per al trasllat del personal, semirígides de recolzament, 21 participants enfundats en neoprè i càmera en mà, son per ser primera hora del matí i nervis, representants federatius, comissaris i personal de seguretat....tots parteixen, amb lleuger retard de l'hora prevista, a la cara est de l'illa d'Ons, fora ja del refugi natural de l'immensa ria de Pontevedra.

Illa d'Ons: parc natural nacional d'interès pesquer. Es a dir; control absolut per part de les autoritats marítim-pesqueres, absència absoluta en quant a diversitat i quantitat d'espècies marines, i possibilitat de que els participants (com va passar en els dies previs durant el reconeixement de zona), es trobin de morros amb una xarxa calada a menys de 25m de la platja/pedra/costa, dins de la zona de competició. De fet estaven en un parc natural nacional d'interès pesquer.

La zona de competició comprenia prop de 2 milles, una mica excessiva, si es te en compta

que no estaven permesos els canvis de zona, i la poca diversitat i quantitat d'espècies obligava als apneïstes-fotògrafs a recórrer grans distàncies nedant, càmera i boia en ma, vestit de 7mm i en conseqüència gran quantitat de ploms i l'esperada mar de fons de l'Atlàntic, per la recerca i de diferents hàbitats i fons on poder caçar, una espècie més, una foto més, uns punts més d'avantatge. En la seva persecució de peixos, els fotosubs anaven efectuant les seves apnees, recuperant en superfície, esgotant el seu temps, en la seva lluita per la caça d'un tripterigyon, un llobarro, un pinto, o de una faneca...mentrestant, algun participant demanava assistència a alguna embarcació de recolzament per poder canviar bateries o descansar. Per regla general, els fotosubs d'una mateixa federació treballen en equip, amb diferents procediments. Es podia veure a l'aigua: a dos bascos en parella, o a cinc catalans en fila,... murmuris a cau d'orella del company per que no t'escolti el de l'altre equip "aquí sota està el rupestris, baixa que te l'ensenyó...", senyes inequívokes, i una pila d'estratègies inventades per aconseguir opcions a un lloc més amunt en la classificació. La classificació individual es molt important per a cada un dels participants, però també ho es el fet de guanyar més places de cara al pròxim nacional, i això s'aconsegueix guanyant per equips, per lo que el treball conjunt de membres d'una mateixa federació, es una de les tàctiques més utilitzades. I així varen transcórrer les 5 hores previstes per a la competició, sense més incidents que la escassetat i poca diversitat d'espècies. Hora de recollida i tornada al port de San Xenxo, en els vaixells cares de tot; d'alegria i satisfacció, de desastre, d'incògnita, i totes de cansament. Encara quedaria la feina més desagradable; la classificació de les espècies, més pesada encara, quan els participants en gran majoria desconeixien les espècies i les escasses tres hores per efectuar-la pressionen. Tres hores que acabarien allargant-se una mica més, ja que una espècie més o menys, marquen la diferencia. Entregades ja totes les col·leccions per els participants, de seguida comença el treball del jurat, que va estar puntuant fotos fins altes hores de la matinalada.

Al dia següent, entrega de les puntuacions i resultats als participants. En les cares de ressaca de l'equip català i de l'equip galleg es reflectia l'alegria.

Campió absolut d' Espanya; David Mandos Roca, de la Federació Catalana, amb 30 espècies vàlides i 724,5 punts. I premi a la millor foto de coeficient 1,5.

Subcampioni d' Espanya; Xoan López Cambeiro, de la Federació Gallega, amb 31 espècies vàlides i 696,0 punts. I premi a la millor foto de coeficient 1.

El bronze se l'endugué el també galleg; Luis Alberto Martínez González, amb 33 fotos vàlides i 620,0 punts.

I ja en quarta posició, un altre català; Enrique Díaz Hernández, que amb la seva humil compacta aconseguia 32 espècies i 611,0 punts. A partir d'aquí, una successió de catalans i bascos completaven la classificació; 5º Jesús Villalba Bajeneta de la basca, 6º Juan Fco. Díaz Hernández de la catalana, 7º Raúl López Sánchez de la vasca, 8º Fausto Hermida Pinós de la catalana, fins al lloc 9º, lloc en el que repetia com a Campiona Femenina de Espanya l'Ascensión Navarro Garrido, de la Federació Catalana, i que també repetiria el premi a la millor foto natural. El premi a la millor foto de coeficient 2, se l'endugué José Manuel Segura García, de la Federació andalusa.

En resum, gran èxit de la selecció catalana que s'endugué a casa el títol de Campions per equips, aconseguint 5 places (3 masculines+2 femenines), mes els dos Campions d'Espanya; Susi Navarro i David Mandos, que ja tenen la plaça guanyada per l'any 2010. Un total de 7 catalans aniran al pròxim nacional de fotosub apnea. Tota una fita sense precedents en la història de la fotografia submarina en apnea.

Susi Navarro

Campiona d'Espanya i de Catalunya de fotosub en apnea, i campiona de Catalunya d'Apnea.

TROFEU CIUTAT DEL PRAT

El 8 de març es va disputar en aigües del Fòrum de Barcelona, dins el port i a escassos metres de la seu de la FECDAS el I Trofeu Ciutat del Prat organitzat pel club CASEP. El fet que gran part de la zona de competició fos dins el recinte

portuari constituí una prova de foc per als esportistes. Les condicions no eren gaire favorables ja que la mar de fons dels dies previs havia deixat una aigua força bruta, i si hi sumem la gran quantitat de sediments dipositats al fons, feia que a mitja prova allà ja no t'hi veies. I els peixos, trobaríem gaires espècies? Uf, quin panorama.

A les nou del matí, previ esmorzar pagat pel Casep, es donà el tret de sortida, i alguns varen anar directes cap a l'exterior del recinte, pensant que potser trobarien aigua més neta i més varietat d'espècies. Res, cap a dins altre cop. La majoria varen anar resseguint les escales de pedra i les parets buscant el peix petit, com els gòbids i els blènids, per més endavant situar-se al mig del recinte on hi havia força pedra buscant sards, llises, tords.....i el que fos per sumar una espècie més. A mitja prova alguns dels participants ja estan canviats i prenent el sol a les escales, i es que les condicions per treure una bona foto es veien reduïdes a la mínima expressió. A les 14h tots fora i a descarregar les fotos dins el local Fecdas, on el Casep ens havia preparat un refrigeri. En un cop de mala sort, a Toni Salvà se li va fer malbé la targeta de memòria avanç de descarregar les fotos a l'ordinador. Una llàstima ja que portava un nombre elevat

d'espècies i de bones fotos que de ben segur l'haguessin aprofitat a les primeres posicions.

Pel que fa a la classificació, va resultar guanyador en Siscu Díaz del Casep, amb 19 espècies i 320 punts, seguit de Susi Navarro del Cas Costa Brava amb 20 peixos i 316,5. Enrique Díaz del Casep aconseguia la tercera posició amb 21 peixos i 294 punts. Quart Dani Rico, i Cinque Alex Terricabris amb 21 peixos i 276 punts. En Ferràn Sanchez assolí la vuitena posició i segon de debutants d'un total d'onze participants. En Jaume Andreu, crack de la pesca a l'espera assolí el setè lloc i primer debutant en la seva primera participació, i fou l'únic que aconseguí fotografiar un llobarro.

Àlex Terricabris

FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO, ALUMINI I
ACER INOXIDABLE

TALLERS **f**
ORIACH, S.A.

Telèfon 93 798 42 37
Jocs Olímpics, 10 i 12
08303 MATARÓ (Barce-

TEMPERATURA DE L'AIGUA

Amb aquest escrit intentarem fer una aproximació, més aviat col·loquial i fugint dels tecnicismes, als perfils de temperatura en la columna d'aigua en els seus primers 50 o 60 metres, que és el rang de fondàries en què ens acostumem a moure tots aquells que ens dediquem a les activitats subaquàtiques i és a més, també, el que presenta més variabilitat al llarg de l'any.

La temperatura de l'aigua és un dels paràmetres que més interessa als submarinistes a l'hora de practicar les seves activitats, no només a nivell de curiositat per saber si passarem més o menys fred sinó que molts cops ens ajuda a decidir quin tipus de vestit ens posarem, a quina fondària baixarem o quina serà la durada de la immersió. No obstant, lluny del que ens podria semblar quelcom més o menys trivial, el coneixement de la distribució vertical de temperatures és de

gran importància ja que té una influència absoluta en gran part dels fenòmens que es produeixen en el medi marí tant a nivell biòtic com abiòtic. Juntament amb la salinitat i la pressió, és un dels tres paràmetres que determinen la densitat de l'aigua de mar, que, a la vegada, condiciona la gran majoria de moviments verticals que es produeixen als mars i oceans. També influeix en molts dels fenòmens biològics que existeixen en el medi marí.

Les dades que aquí comentarem són dades reals obtingudes a partir de mostres fets pels tècnics de l'Escola del Mar en el marc d'una activitat docent d'iniciació a l'oceanografia dirigida a alumnes de batxillerat d'escoles i instituts. Aquest enfocament docent de l'activitat fa que les periodicitats dels mostres es vegin condicionades tant pel calendari escolar com per les

condicions climatològiques, però els registres obtinguts des d'octubre de 2008 fins a l'octubre de 2009 són més que suficients i donen una molt bona idea de quina és l'evolució anual d'aquest perfil.

No farem una anàlisi exhaustiva de totes les dades ja que això faria la discussió feixuga i pesada sinó que les comentarem en general i analitzarem quins han estat els processos que han provocat els canvis observats. En el gràfic adjunt teniu els 13 perfils obtinguts durant aquesta època.

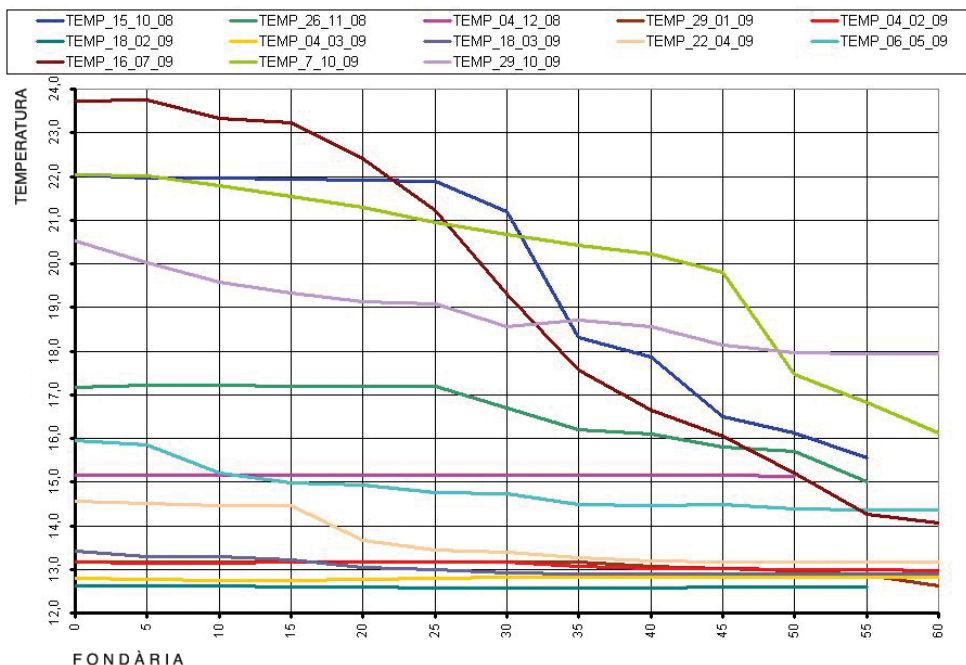
A mitjans d'octubre de 2008 teníem una situació més pròpia de finals d'estiu que de tardor. Les temperatures superficials eren força altes, cosa gens estranya en aquesta època ja que l'alta calor específica de l'aigua fa que tant els processos de refredament com d'escalfament siguin força lents. Crida l'atenció però la presència d'una termoclina (s'anomena termoclina a un canvi important de la temperatura de l'aigua amb la fondària) des dels 25 metres fins més enllà dels 55. Aquesta termoclina ens indica que a aquelles alçades de la tardor encara no hi havia hagut cap temporal fort ja que són aquests temporals de tardor els que, amb la seva aportació energètica, barregen les aigües, les homogeneïtzen i la fan desaparèixer.

Amb els perfils del 26 de novembre i el 4 de desembre s'observa el que hem comentat al paràgraf anterior. El descens de les temperatures atmosfèriques i el major aportament energètic dels temporals fan desaparèixer la termoclina i les temperatures superficials baixen de manera acusada. És important que tinguem en compte que gran part del refredament que es produeix en aquesta època es produeix precisament per la barreja de les aigües fonder i fredes amb les aigües superficials més calentes. Si aquests temporals no apareixen el refredament és molt més lent ja que llavors només hi intervenen factors tèrmics que, com hem comentat, per l'alta calor específica de l'aigua de mar, són molt més lents. Fixem-nos que en només 8 dies la temperatura superficial de l'aigua va baixar més de dos graus, un marge força important.

A partir d'aquí el fred hivernal s'encarrega d'acabar de refredar tota la columna d'aigua. Podem observar que entre gener i març s'asseixeixen les temperatures més baixes amb un mínim el 18 de febrer, al voltant dels 12,6°C, i una molt minsa recuperació en dates posteriors. És important destacar que el comportament hivernal de la temperatura és molt estàtic, ja que en refredar-se tota la columna d'aigua de manera homogènia en els primers centenars de metres les variacions que observem són mínimes. Només cal veure que el perfil del 29 de gener gairebé no es veu perquè coincideix amb el del 4 de febrer i que entre el 29 de gener i el 18 de març les temperatures van oscil·lar en un marge inferior a un grau.

A partir de mitjans de març, amb l'arribada de la primavera, les temperatures es suavitzen. Això incrementa l'aportació d'energia calorífica al mar, però la seva ràpida absorció per part de l'aigua fa que només es puguin escalfar els primers metres de la columna d'aigua i es generen uns perfils típicament primaverals en els quals es poden observar tres capes. Una superior que s'escalfa progressivament, una zona de transició anomenada, com ja hem dit, termoclina, i una inferior en què les aigües encara són força fredes. A més, com hem comentat abans, la forta calor específica de l'aigua fa que es necessiti molta energia, per escalfar-la, i per tant la temperatura s'incrementa molt lentament. Podem observar que en ple més de maig, quan normalment les temperatures atmosfèriques poden superar fàcilment els 20 graus, la temperatura de l'aigua encara està per sota dels 16. Amb l'arribada de l'estiu aquesta distribució encara s'accentua més. La termoclina es fa més fonda i les temperatures superficials augmenten, podent superar els 25 graus a mitjans d'agost. En el perfil obtingut el 16 de juliol, podem observar les altes temperatures superficials i com la termoclina s'estén des dels 15 fins als 55 metres. Per sota d'aquesta fondària es mantenen força fredes amb valors gairebé iguals als que teníem al més de maig.

Amb la fi de l'estiu tanquem el cicle que vam començar el 15 d'octubre de 2008. És interes-

sant però comparar el perfil de l'any passat amb els del 7 i el 29 d'octubre d'enguany. El primer que crida l'atenció és que la termoclina el dia 7 estava 20 metres per sota que fa un any. Això ens indica que la fi de l'estiu i l'inici de la tardor de 2009 han estat més tempestuosos que els de 2008. Aquestes tempestes haurien barrejat les aigües fredes més fondes amb les calentes de la superfície i aquesta barreja hauria provocat el refredament de les aigües superficials, l'enfonsament de la termoclina, i l'escalfament de les que estaven just per sota seu, obtenint un perfil com el del gràfic. Un nou episodi de tempestes van tenir lloc la setmana del 19 d'octubre i això es torna a veure amb el perfil del 29 d'octubre de 2009 on s'observa la mateixa inèrcia. Les temperatures superficials continuen baixant fruit de la barreja amb aigües fondes més fredes, la termoclina s'enfonsa (fins al punt que en la gràfica ja no s'observa trobant-se segurament situada entre els 65 i els 80 metres) i les aigües que abans estaven per sota seu ara s'han escalfat. Només cal comparar les dades de temperatura a 0 i 60 metres dels dos dies. El 7 d'octubre teníem 22 graus en superfície i 16

a 60 metres mentre que el 29 les temperatures eren de 20,5 i 18 graus respectivament.

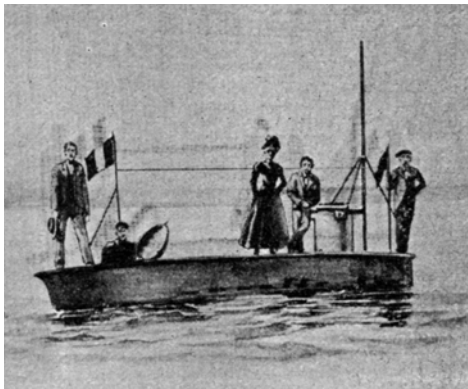
Amb aquest repàs hem volgut donar un petita idea de com evoluciona al llarg de l'any la temperatura de la columna d'aigua en els seus primers metres i quins són els processos que s'hi veuen implicats. D'aquesta manera podrem entendre millor algunes curiositats que ens podem trobar com que a principis de desembre l'aigua pugui estar més calenta que a mitjans d'abril.

Xavier Senglar

És Llicenciat en ciències del mar i tècnic de l'escola del Mar, Centre d'estudis marins de Badalona.

MADAME SUBMARÍ

Hi ha històries tan insòlites que costen de creure. Aquesta que us explicaré avui n'és una. M'agrada remenar llibres i revistes antigues i de vegades trobo joies amagades com la història de la comtessa Lluïsa de Montagne, una jove vídua francesa que va patir un desengany amorós i que després d'un intent de suïcidi va decidir retirar-se de la vida pública. I què va fer, us estareu preguntant? Es va tancar en un convent? Va regalar la seva fortuna i va morir en la indigència? Doncs no, tot i que aquestes opcions juntament amb el suïcidi eren les més habituals en aquella època. La comtessa va fer construir un submarí, *le Mystère*, i es va retirar del món terrenal per endinsar-se en el desconegut món de les profunditats.

Aquesta història comença l'any 1901, tot just quan el segle dinou va deixar pas al vint. La comtessa de Montagne era una vídua jove i bonica que va ser seduïda per un excèntric multimilionari nord-americà que va passar unes setmanes a París fent de les seves. Harry Thaw, el seu seductor, era el multimilionari ianqui més estrafolari que mai havia posat els peus a París.

La fortuna de Thaw, heretada del seu pare, provenia dels negocis del ferrocarril i dels vapors. Però, què va fer en Thaw per robar el cor de la comtessa? L'especialitat d'en Thaw eren les festasses i sempre que podia es gastava una fortuna en tecs per ell i els seus amics. Només arribar a París va fer un banquet per vint-i-cinc persones que va costar 40.000 pessetes de l'època, una petita fortuna, només per donar-se a conèixer. Però això només era un avançament. Poc després se li va acudir organitzar un altre convit, descrit per la flor i nata de París com digne de les mil i una nits, per a totes les belleses de la ciutat. El sopar va costar unes 250.000 pessetes i a banda del menjar i el beure Thaw, en agraïment, va regalar una joia a cadascuna de les belles dones que van acceptar d'anar-hi. La joia més bella i costosa, un robí, va ser per la comtessa Lluïsa de Montagne. I el regal va anar acompanyat dels més afalagadors compliments, doncs Thaw va comparar la bellesa de la comtessa amb el robí. Lluïsa de Montagne va interpretar que les galanteries eren una declaració d'amor i es va entregar en cos i ànima al seductor. I aquest, una vegada aconseguit el que volia, ja us podeu imaginar el que volia, la va deixar palplantada. La història va circular per tots els cercles de París i va deshonrar el bon nom de la comtessa. La seva reputació va anar per terra i res ni ningú la podia ajudar. Evidentment el galant va tornar als Estats Units per continuar dilapidant la seva fortuna i fer més trapelleries. De fet uns anys més tard va ser incriminat en l'assassinat d'una jove... Però tornem a la comtessa.

Després de la seva temptativa de suïcidi, no se sap si inspirada o contagiada per l'extravagància del Casanova ianqui, Lluïsa de Montagne

va decidir curar els seus mals d'amor amb les mateixes dosis d'excentricitat que gastava en Harry Thaw en les seves conquestes amoroses. I com que la comtessa no havia de patir pels diners..., quina sort que tenen alguns, va visitar unes drassanes de Marsella per fer un encàrrec: un submarí. Poc a poc es va saber que la comtessa continuava enamorada del ianqui i que estava escrivint un diari amb les seves penes d'amor. El submarí era l'eina que Lluïsa de Montagne necessitava per obtenir la pau i la tranquil·litat per acabar el seu diari de desamor. I no penseu que era un submarí qualsevol sinó tot un enginy d'alta tecnologia de l'època: 46 metres d'eslora, 7.35 metres de màniga, doble casc, 36 hores d'immersió i capacitat per arribar de 610 metres de fondària. El motor del submarí era elèctric i la comtessa va insistir per tenir un bon observatori submarí amb finestrals de vidre molt gruixut, per aguantar la pressió de l'aigua, i un focus per il·luminar el fons marí a gran distància.

La comtessa pensava que viatjar en submarí no tenia que ser necessàriament sinònim d'incomoditat i per això es va encarregar ella mateixa de la decoració interior. Biblioteca, menjador, cuina elèctrica; camarots per ella, la donzella, el capità, i la tripulació; frigorífics, salons pels seus gossos i d'altres animals de companyia; un bany per ella, i annex un saló turc per les seves estones de *spleen*... A la coberta de la nau hi havia una plataforma per prendre el sol... Com veieu la comtessa no prescindia de res a la seva vida. I suposo que l'arquitecte naval va discutir llargament algunes de les propostes de Lluïsa de Montagne, tot i que ella defensava que allò seria la seva nova *llar, chez moi*, com deia ella.

Com veieu la història en si sembla força versemblant, tret dels esforços de la comtessa de convertir un submarí de debò en la segona residència del capità Nemo. Actualment tots nosaltres tenim una idea bastant clara de què representa viure i viatjar en submarí, però si llegim l'article dedicat a la comtessa sembla que el periodista que el va escriure té al costat la famosa obra de Jules Verne, 20.000 lligües de

viatge submarí, per omplir de detalls la història de La comtessa de Montagne. De fet a mi em va picar molt la curiositat i vaig fer un viatge a París expressament per descobrir que hi havia de veritat en tot això. Una primera recerca em va fer agafar esperances, doncs en Harry Thaw va resultar ser un personatge real i molt semblant a com el descrivien a la revista. És més, hi ha alguna novel·la publicada en els Estats Units dedicada a l'assassinat de la jove que he esmentat abans. Amb aquesta minúscula esperança i una llibreta de notes em vaig presentar a la biblioteca Nacional de França François Mitterrand, un magnífic i gegantí complex dedicat als llibres situat als afores de París. Allà em van atendre amb molta amabilitat i es van interessar molt per la història que els vaig explicar. Em van ajudar, em van deixar consultar molts texts, però no hi vaig trobar res que la confirmés.

Així doncs, només armat amb les esgrogueïdes pàgines de la revista "Alrededor del mundo" de l'any 1901 m'he atrevit a explicar-vos aquesta història. Que tal com diuen els italians: *Si non e vera e ben trovata*. Si no és certa ho hauria de ser.

La història l'he trobada a la revista setmanal "Alrededor del mundo" en els números de 18 d'abril i de 6 de juny de 1901, que corresponen als números 98 i 105 de l'esmentada revista. Una revista de caire científic, com ara el "Muy interesante", que valia només 20 cèntims de l'època. Si algú té la possibilitat de llegir-ne alguna comprovarà que no tenen pèrdua.

Jordi Lopesino

Octubre de 2009. És escriptor

AL·LÈRGIA AL MARISC

Marisc és un terme de caràcter popular que s'aplica a aquells animals invertebrats aquàtics, generalment marins, comestibles, proveïts d'un exosquelet rígid, que generalment es comercialitzen per al consum humà.

L'ésser humà ha menjat mariscs igual que altres aliments marins des de la prehistòria. Actualment, a causa del seu alt valor nutritiu i de la preocupació per mantenir una dieta saludable, ha augmentat molt el seu consum. Paral·lelament, aquest fet ha donat lloc a un augment en l'aparició de reaccions adverses produïdes per la seva ingestió i manipulació, tant entre els consumidors com entre els treballadors de les indústries.

Els mariscs són animals invertebrats pertanyents als diferents phylum. El phylum Arthropoda (del grec arthron, unió i pous / #podar<1>, peu, potes articulades) és el més extens del regne animal, que comprèn més de

les tres quartes parts de les espècies conegudes. Es troba en tot el món i reuneix més de 1, 3 milions de classes diferents. S'ha estimat que hi ha sis milions d'espècies d'artròpodes, el 90% dels quals pertanyen a la classe dels insectes. A causa de la seva extensió i ubiqüitat, són font d'al·lèrgens molt importants per a l'home.

A l'Estat espanyol, segons resultats d'un recent estudi epidemiològic, el marisc és la causa del 8% de l'al·lèrgia a aliments i ocupa el sisè lloc entre la relació dels aliments més freqüentment implicats en les reaccions al·lèrgiques de causa alimentària. L'edat d'inici d'aquest tipus d'al·lèrgia sol ser entre la primera i la tercera dècada de la vida. Es considera factor de risc de sensibilització el fet de pertànyer a poblacions en les quals el marisc forma part de la dieta habitual, variant el marisc implicat en funció de cada cultura gastronòmica local. Un altre factor a tenir en compte és l'estreta relació entre l'al·lèrgia al marisc i l'atòpia.

Els símptomes solen aparèixer en els 15-120 minuts següents a l'exposició. En pacients al·lèrgics a mol·luscs (orelles de mar, llepasses, sípia) amb manifestacions de tipus respiratori i cutani, s'han descrit inicis més tardans, de fins a set hores. En ocasions, és necessari la suma d'altres factors associats perquè es desencadenin els símptomes (exercici físic, administració concomitant de fàrmacs com per exemple l'àcid acetil salicílic).

La combinació d'associacions entre els diferents mariscs productors de reactivitat clínica en un mateix pacient és variada. La situació clínica més freqüent és la sensibilització simultània a diversos crustacis o a crustacis i mol·luscs, però s'ha descrit al·lèrgia única a un marisc amb bona tolerància de la resta dels crustacis, al·lèrgia combinada a crustacis i cefalòpodes, a crustacis i bivalves, o a cefalòpodes i bivalves. S'ha descrit també al·lèrgia a gasteròpodes: llepassa, caragol de terra sense reactivitat creuada amb la resta dels mariscs i resultats més variables amb orelles de mar.

Els símptomes soferts pels pacients atòpics i no atòpics són similars, però els primers presenten amb més freqüència símptomes més greus. La majoria dels pacients al·lèrgics al marisc són atòpics i el 80-85,4% estan sensibilitzats a àcars. Les manifestacions clíniques produïdes en les reaccions adverses per mariscs són similars a les produïdes per al·lèrgia a altres aliments. La urticària o angioedema aguts són referits com els símptomes més freqüents tant amb crustacis com amb mol·luscs. La urticària de contacte aguda local també ha estat descrita sobretot amb marisc cru en els consumidors o treballadors que ho manipulen i pot ser el resultat de l'abradió de la pell al manipular la conquilla quitinosa. En el cas de la Síndrome d'al·lèrgia oral, el pruit orofaríngic és el símptoma més lleu i al qual es refereixen els pacients amb major freqüència. S'inicia típicament als pocs minuts de la ingestió i cedeix espontàniament en uns 20 minuts. En algunes ocasions, pot ser l'inici d'una reacció més greu si s'augmenta la dosi de l'aliment, pel que la seva importància no ha de ser minimitzada.

S'han comunicat casos de pacients que en prova de provocació oral controlada amb placebo van iniciar símptomes de pruit orofaríngic i van evolucionar en 60-90 minuts a un quadre anafilàctic després de ser minimitzada la seva importància pel pacient i el personal sanitari. Els símptomes respiratoris han estat descrits com els símptomes més freqüents en al·lèrgics a mol·luscs i són més freqüent en pacients atòpics. De totes maneres, no és un símptoma freqüent, tenint en compte, a més, que l'al·lèrgia al marisc es produeix en una població majoritàriament atòpica. Probablement, el tipus de marisc implicat i la patologia atòpica prèvia determinen l'aparició o no d'asma pel marisc. La majoria d'aquests pacients presenten antecedents personals d'asma per aeroal·lèrgens i antecedents familiars d'asma, independentment de l'edat.

Els al·lèrgens de mariscs aerosolitats durant la seva manipulació i preparació culinària provoquen en alguns pacients símptomes com rinoconjuntivitis i asma. Aquesta via d'exposició és també causa d'asma professional. En aquests casos, la sensibilització respiratòria precedeix als símptomes per al·lèrgia alimentària. Símptomes gastrointestinals apareixen entre uns minuts i dues hores després de la ingestió. Quan es presenten com a únics símptomes, poden plantejar el diagnòstic diferencial amb reaccions adverses de tipus tòxic-infecció de mecanisme no al·lèrgic. I finalment, l'aparició d'una reacció anafilàctica, s'ha descrit amb els mariscs sobretot en pacients atòpics.

Es troben descrits quadres d'anafilaxi fatal després de la ingesta de cranc i quadres d'anafilaxi amb marisc induïda per l'exercici i combinat amb l'administració juntament amb àcid acetilsalicílic.

Marius Tubella
És llicenciat en Medicina

LA IMPORTÀNCIA DE LA HIDRATACIÓ EN LES ACTIVITATS SUBAQUÀTIQUES EN APNEA

El cos humà conté aproximadament un 60% d'aigua, que trobem a l'interior de les cèl·lules, a la sang i als teixits. Aquesta quantitat d'aigua s'ha de mantenir constant pel bon funcionament de l'organisme. L'ésser humà pot sobreviure algunes setmanes sense menjar, però només uns dies sense beure.

Quan fem exercici físic la temperatura corporal augmenta, i com a conseqüència, la contracció muscular o la transmissió d'impulsos nerviosos són més efectius. Però al mateix temps l'organisme ha de mantenir la temperatura corporal constant.

La reacció més clara davant l'increment de temperatura corporal és la sudoració, la pèrdua d'aigua juntament amb altres substàncies com les sals minerals. En el nostre cas, durant les llargues jornades practicant les nostres activitats (pesca, foto o immersió en apnea), la pèrdua d'aigua i sals s'incrementa al fet que orinem amb més freqüència a causa de les condicions en què realitzem l'exercici físic al mar. Tot plegat provoca una pèrdua d'aigua força important (deshidratació).

A més, la pèrdua de sals minerals, necessàries per a la correcta funció muscular, afavoreix l'aparició de les molestes rampes, que no són

res més que contraccions irregulars i mantingudes dels músculs, degudes a la disminució dels ions minerals necessaris pel correcte funcionament del metabolisme de les cèl·lules musculars (calci, magnesi, sodi, potassi...).

Per tot plegat, cal d'hidratar-nos abans i després de fer exercici, i quan realitzem llargues jornades del nostre esport (sovint més de 4 o 5 hores), cal beure també durant l'activitat. Es pot beure aigua, sucus o begudes isotòniques, l'important és ingerir líquids.

Abans de començar l'activitat haurem de beure lleugerament. Cal que la beguda estigui a temperatura ambient, realitzant glops petits però en intervals freqüents i regulars, no beurem grans quantitats d'un sol cop. Hem de tenir en compte que no hem d'esperar a sentir la sensació de set, ja que aquesta és un indicador de lleugera deshidratació. Tot i que en la nostra activitat és difícil comprovar-ho, un color fosc de l'orina és un símptoma de deshidratació.

Una hidratació insuficient pot provocar que el rendiment físic disminueixi, que aparegui el cansament i la deshidratació.

La deshidratació provoca que l'organisme no realitzi les funcions vitals de forma adequada. Pot ser deguda a la pèrdua de líquid, la fal-

ta d'ingesta o ambdues coses a la vegada. La manca de líquid porta a un augment de la temperatura corporal, a la fatiga i al debilitament, disminuint el rendiment físic. A més, pot provocar mareig, i en casos extrems, fins i tot la mort (quan la manca de líquid supera el 15% del líquid corporal). En la nostra activitat, aquesta situació es fa molt perillosa, ja que tots sabem el que podria implicar una pèrdua de coneixement en el medi aquàtic.

En el cas que triem les begudes isotòniques o energètiques que trobem al mercat per a hidratar-nos, cal saber que són preparats a base d'aigua on s'han afegit sals minerals i sucres. Tenen una composició de sals minerals semblant a la del sèrum fisiològic (per això s'anomenen isotòniques) i són de fàcil assimilació per l'organisme, fet que ajuda la recuperació després

d'un esforç de llarga durada, i també ajuden a prevenir l'aparició de rampes musculars. A vegades també porten petites quantitats de sucres, i productes que els donen sabors més agradables (essències de llimona, taronja, etc.). Si opteu pels sobres que cal dissoldre amb aigua, i que també es troben encara al mercat, cal respectar el volum de líquid indicat pel fabricant en què s'ha de dissoldre cada sobre, per a què el preparat tingui la concentració adequada en sals minerals (similar al sèrum fisiològic, per tant, isotònica), ja que si es dissol una quantitat excessiva de producte en un volum reduït d'aigua, es pot obtenir una beguda hipertònica, que provocarà precisament l'efecte contrari al desitjat, afavorint i augmentant el risc de patir una major deshidratació i tot el que pot implicar.

Antoni Salvà i Carbonell
És llicenciat en educació física

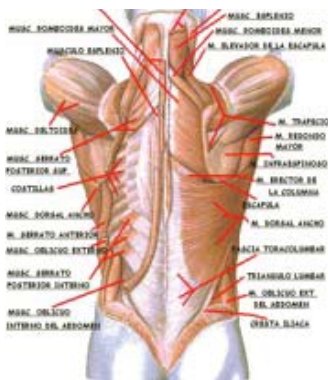

ONG

www.makamaru.org / maka-maru@hotmail.com

MAKAMARU X GAMBIA

L'ESQUENA DEL SUBMARINISTA

En el món del submarinisme és habitual carregar amb certs pesos sobre l'esquena i malucs (ampolla o tanc d'aire comprimit, armilla o jacket, cinturó de llast, manòmetre, llanternes, ganivets, etc.).

Està l'esquena preparada per a aquestes càrregues? Tenim la musculatura treballada per a realitzar aquesta activitat durant un període llarg de temps? Són preguntes que sense cap dubte ens vénen al capdavant. A l'esquena existeixen tot un seguit de músculs que són de vital importància que estiguin tonificats per a aquest tipus d'activitat esportiva. En la zona de la cintura escapular tenim musculatura tan important com:

- Musculatura Toracoescapular Posterior (entre el tòrax i l'escàpula zona posterior): Trapezi, Romboides, Elevador de l'Escàpula.
- Musculatura Toracohumerals (entre el tòrax i l'húmer): Dorsal Ample.
- Musculatura Escapuloumerals Anteriors (entre l'escàpula i l'húmer): Subescapular, coracobraquial.
- Musculatura Escapulohumerals Posteriors (entre l'escàpula i l'húmer): Supraespinós, infraespinós, rodó menor, rodó major, deltoides.

No podem oblidar el grup dels paravertebrals (situats a banda i banda de la columna vertebral): lliocostals, dorsal llarg, espinosos, etc.

Així mateix a la zona lumbar tenim el quadrat lumbar, multifíds, transversos abdominal, entre molts altres més.

Com podem treballar tota aquesta musculatura i preparar-la per a les llargues hores d'immersió? Sens dubte existeix diversos tipus de treballs aconsellables per a la tonificació de la musculatura, l'avenç en els últims anys del fitness ens ha donat la possibilitat de treballar el cos, no múscul a múscul, sinó com un tot. Disciplines com el functional training ens permeten el treball de cadenes musculars, adaptar l'entrenament a cada persona per a optimitzar les activitats esportives, treballar la condició física general i, el més important, prevenir lesions. El treball en piscina és bàsic i imprescindible. La pràctica d'exercici en piscina posseeix beneficis per a la columna. La densitat de l'aigua ens permet surar, el que es tradueix en una reducció del pes dintre de la piscina. D'aquesta manera, la tensió que el pes del nostre cos exerceix sobre la columna es veu alleujada en el mitjà aquàtic i se suavitzen els impactes de moviment que ha d'absorbir la columna vertebral.

Però sens dubte el treball més important i amb resultats més efectius i ràpids és la pràctica del mètode Pilates. La seva pràctica aporta nombrosos beneficis: augmenta la capacitat pulmonar i la circulació mitjançant una respiració profunda i saludable. La força i la flexibilitat, sobretot en el abdomen i en els músculs de l'esquena, i la coordinació (tant muscular com mental) són components claus d'un programa efectiu de Pilates. La posició, l'equilibri i la fortalesa de la línia central també augmenten. La densitat òssia i la salut de les articulacions millora i moltes persones experimenten canvis corporals des del primer dia. Pilates ensenya a mantenir l'equilibri i el control del cos, i aquesta capacitat es filtra en altres parcel·les de la vida.

Carmel Martínez
Entrenador Personal
i Tècnic de Pilates

LA SPAS A LA RÀDIO

DATA	ENTREVISTAT	TEMA i/o CÀRREC	FETA PER
18/09/06	Quiteria Guirao	Regidora de Ciutrat Sostenible	Oscar Montferrer
02/10/06	Pere Secorún	Periodista i director del programa Thalassa (33),	Oscar Montferrer
16/10/06	Jordi Serra	Geoleg Professor UB	Oscar Montferrer
30/10/06	Jordi Illa	Escriptor i guanyador del premi Nostromo amb la novel·la Mar de fondo	Oscar Montferrer
13/11/06	Carles Marfà	Director del Museu de Mataró	Oscar Montferrer
27/11/06	Carles Castillo	Càmera submari que ha intervingut en el rodatge de la sèrie de Televisió Espanyola Bubbles	Oscar Montferrer
11/12/06	Salvador Punsola	President de la Federació Catalana d'Activitats Subaquàtiques (FEC DAS)	Oscar Montferrer
05/02/07	Joan Bellavista	Director de Port Mataró,	Oscar Montferrer
19/02/07	Jordi Corbera	Il·lustrador especialitzat en temes de natura	Oscar Montferrer
05/03/07	Llum Torrents/Cristina Espuga		Oscar Montferrer
19/03/07	Agustí Martí	Bribarca: San Ramon	Oscar Montferrer
02/04/07	Amadeu Perxachs	Escola Nautica Maresme	Oscar Montferrer
16/04/07	Toni Rodriguez		Oscar Montferrer
30/04/07	Benjamí Cot		Oscar Montferrer
14/05/07	Mar Pla		Oscar Montferrer
11/06/07	Lluïsa Boatell	Ciutat Sostenible Aj. Mataró	Oscar Montferrer
25/06/07	Roger Punsola	Instructor de busseig	Oscar Montferrer
03/09/07	Vicenç Sans	Secretari de la Cofraria de Pescadors de Sant Pere de Mataró	Margalida Grimal
17/09/07	Maria Rosa Boné	Peixatera i submarinista	Margalida Grimal
01/10/07	Tati Garcia	Contramestra del Port de Mataró	Margalida Grimal
15/10/07	Joan Hita	Gerent de Nautica Mataró	Margalida Grimal
29/10/07	Toni Salvà	Profesor d'educació física i soci de l'S.P.A.S	Margalida Grimal
12/11/07	Alberto Rodríguez	Coordinador del servei de platges de Creu Roja	Margalida Grimal
26/11/07	Jaume Minguell	Soci de l'S.P.A.S, instructor de busseig i fotograf submari	Margalida Grimal
10/12/07	Marina Pi	Tècnic en cultius marins i titulada en busseig professional	Margalida Grimal
21/01/08	Remei Ribes	Més coneguda per a tots com l'àvia Remei	Margalida Grimal
04/02/08	Sr. Masriera (fill)	Director del C.N. Mataró	Margalida Grimal
18/02/08	Alex Terricabris	Membre de l'S.P.A.S que practica a part de la pesca en apnea la caça fotosub	Margalida Grimal
03/03/08	Susi Navarro	Monitora de natació, monitora esportiva aquàtica i campiona d'Espanya d'apnea l'any 2002	Margalida Grimal
14/06/08	Robert Terol	Director de Cressi Sub Espanya	Oscar Montferrer

LA SPAS A LA RÀDIO

DATA	ENTREVISTAT	TEMA i/o CÀRREC	FETA PER
30/06/08	Rosa Almuzarra	Directora de l'Arxiu Comarcal de Mataró	Oscar Montferrer
07/09/08	Salvador Punsola	50è aniversari SPAS	Oscar Montferrer
21/09/08	Josep Maria Diamant	Inicis de l'activitat subaquàtica, de la posguerra a la fundació de l'SPAS el 1959	Salvador
03/10/08	Amadeu Perxach	Canvi titulacions nàutiques	Salvador
13/19/10/08	Ramon Bassas i J. Bellavista	Fron Marítim i el Pla del Port	Salvador
02/11/08	Silvia Roig	Natació amb aletes	Salvador
16/11/08	Xavier Seglar	Escola del Mar de Badalona	Salvador
30/11/08	Marta Comerma	Museu de Mataró, Seccio de ciències naturals	Salvador
14/12/08	Francesc Xavier Camps	Escola del Mar de Badalona	Salvador
28/12/08	Pep Arcos	Bioleg, Ornitoleg, Ocells marins	Salvador
18/01/09	Ramon Tarridas	President de l'Associació d'Armadors d'Arts Menors de Catalunya	Salvador
01/02/09	Oscar Montferrer	Periodista del diari AVUI, instructor de busseig i viatger	Salvador
15/02/09	Jaume Aceña	Restaurant Pins Mar	Salvador
01/03/09	Rafael Montserrat i Bartra	Director Gerent d'Aigües de Mataró, s.a	Salvador
15/03/09	Toni Muñoz	Camping Barcelona (Mataró)	Salvador
29/03/09	Gregori Muñoz-Ramos	Escola del Mar de Badalona	Salvador
19/04/09	Jordi Lopesino	SPAS, escriptor, navegant, astrònom,	Salvador
03/05/09	Toni Salva	SPAS	Salvador
17/05/09	Pau Gonzalez	President Confreria de Pescadors Sant Pere	Salvador
18/05/09	Xavier Pallas	Creu Roja del Mar (Mataró)	Salvador
11/06/09	Jaume Minguell	SPAS Fotograf naturalista, Director de l'Escola Catalana d'Imatge Subaquàtica,	Salvador
04/09/09	Carme i Jaume	Navegants que comencen el dia 4 d'octubre la volta al món amb veler. Duració prevista 2 anys	Oscar Montferrer
18/09/09	Ramon Tarrides	Pescador, President de Associacio de Pescadors d'Arts Menors de Catalunya	Salvador
16/10/09	Enric Canher	Bioleg, director de l'Escola del Mar de Badalona.	Salvador
30/10/09	Martin Iut	Tecnic de so, Navegant, submarinista, travesa de Argentina, tot Brasil, Carib, Atlantic, BCN	Salvador
13/11/09	Pere Costa	Pescador d'arts menors de Badalona	Salvador

SERVEI
ENTRADES

CAIXA LAIETANA

**Si t'agrada gaudir del temps
lliure, aquest és el teu web**

www.serveientrades.cat

Concerts, teatre, festivals...

Entra i informa-te'n.

Pregunta a la teva oficina habitual com pots aconseguir
invitacions o descomptes per als millors concerts de l'any.

ESPERIT JOVE

Experiència provada!

CAIXA LAIETANA

www.caixalaietana.cat • www.serveientrades.cat

2013: 150
CENT CINQUANTE
ANIVERSARI

¿ALGUIEN LO HA VISTO?

TRAJE CAMOUSKIN.

SI NO LO VES TÚ,
TAMPOCO LO VEN LOS PECES.

Camouskin

Geronimo
Pro

Gara
Professional

Learn more: www.cressi.com

CRESSI
SINCE 1946